

Richardi Crashawi

POEMATA
ET
EPIGRAMMATA,
Quæ scripsit Latina & Græca,
Dum Aula Pemb. Alumnus fuit,
Et
Collegii Petrensis Socius.

Editio Secunda, Auctior & emendatior.

Εἰρηναῖον εὐμάρειον παντόφεγον Θ., ἦν ὁ Μελιχεὺς
Ἡσηκίον, Μεσῶν ἀπομίνα καὶ Χαλτούν. Αγριόλ.

CANTABRIGIÆ,

In Officina Joan. Hayes, Celeberrimæ Academiarum
Typographiæ. 1670.

Richest Library Collection

POTEMKIN

ATAMAIARIA

THE LOST PUPILS OF CHICAGO

Dramatic Opera in Three Acts

Chicheley Drama Society

521½ Second Avenue, New York City

COLUMBIA

Opera by H. C. Goldwin, with Music by J. G. O'Farrell

REVERENDO ADMODUM

VIRO

BENJAMINO LANY

SS. Theologiar Professori,

Anie Pembrachiane Custodi dignissimo,

ex suorum minimis
minimus

R. C R A S H A W.

custodiam coelestem.

P.

Suus est & florum fructus, quibus fruimur,
si non utilius, delicatius certe. Neque
etiam rarum est quod ad spem veris, de-
se per flores suos quasi pollicentis, adul-
teris anni, ipsiusq; adeo Autumni exigamus fidem.
Ignoras igitur (vir colendissime) properanti sub
en Apollinis sui, primaeq; adolescentiae lascivis
cuntanti Musæ. Teneræ ætatis flores adserit, non
fructus seræ : quos quidem exigere ad seram illam
& sobriam maturitatem, quam in fructibus expe-
dimus merito, durum fuerit ; forsitan & ipsa hac
præcoci importunitate suâ placituros magis : Tibi
adserit quem paternus animus (quod fieri so-
lo intentum ænet omni suæ spei diluculo, quo
ubi de tuorum indole promittas aliquid. Ex more
etiam eorum, qui in præmium laboris sui pre-
sumq; patientia festini, ex iis quæ severunt
ipsi & excoluerunt, quicquid est flosculi promi-
nunt, primâ quasi verecundiâ auras & apertum
Iovem experientis arripiunt avidè, saporemque illi
non tam ex ipsis indole & ingenio quam ex animi

sui affectu soventis in eo curas suas & spes, affingunt. Patere igitur (reverende Custos) hanc ubi ex istiusmodi floribus corollam nocti, convivalem verò *Ines* aliter passuram Sidus illud oris tui auspiciatissimum, nisi (quā est etiam amoenitate) remissiore radio cùm se reclinat, & in tantum de se demit. Neque sanè hoc scriptio[n]is genere (modò partes suas satis præstiterit) quid esse potuit otio Theologico accommodatus, quo nimirum res ipsa Theologica Poëticā amoenitate delinita majestatem suam venustate commendat. Hoc demum quicquid est, amare tamen poteris; & voles, scio: non ut magnum quid, non ut egregium, non utte dignum denique, sed ut tuum: tuum summo jure; utpote quod è tua gleba, per tuum radium, in magnum denique tuam evocatum fuerit. Quod refut hujus libelli fari, exorandus es igitur (vis spectatissime) ut quem sinu tam facili privatum ~~excepisti~~, eum jam ore magis publico alloquentem te non asperneris. Stes illi in limine, non auspiciū modo suum, sed & argumentum. Enimvero Epigramma sacrum tuus ille vultus vel est, vel quid sit docet; ubi nimirum amabili diluitur severum, & sanctum suu[m] demulcetur. Pronum me vides in negatam mihi provinciam, laudum tuarum, intelligo: quas mihi cum modestia tua abstulerit, reliquum mihi est necessariò ut sim brevis: imò vero longus nimium; utpote cui argumentum istud abscissum fuerit, in quo unicè poteram, & sine tædio, prolixus esse. Vale, viatorum ornatissime, neque dedigneris quòd colere apdeam Genij tui serenitatem supplex tam tenuis, & (quoniam numen quoq[ue] hoc de se non negat) amare etiam. Interim vero da veniam Musæ in tantum sibi non temperanti, quin in hanc saltem laudis tuæ partem, quæ tibi ex rebus sacris apud nos ornatissime

metis mericissima est ; istiusmodi carmine involare au-
la sit , qualicunque ,

SAlve , alme custos Pieris gregis ?
Per quem eruditus exhalat in otio ;
Sic frigus adi caperet antri ,
Sive forem nitidosque soles .

Non ipso custos pulchrior invias
Egit sub umbras Emonios greges ;
Non ipso Apollo notus illu-
Lege sua meliore canna .

Tu si sereno de serulo frui ,
Sunt rura nobis , sunt juga , sunt aqua ,
Sunt plectra dulcium sonorum ;
(Non alio mihi nota Phabo)

Te dante , castos compositi finis ;
Te dante , mores sumpfit ; in suo
Videnda vultu , pulvere omique
Religio cincte omique nescit .

Stat cincta digna fronde decens caput :
Suosque per te fassa palam Deos ,
Comisque , Diva , vestibusque
Ingenium dedit ordinemque .

quamque ecce nobis amplior es modò
Majorque cerni . Quale jubat : remit
Sub os ! verecundusque quantum
Mole sui Genius laborat !

Quam qui serenas it tibi per genas ,
Majore caelo Sidus habet suum ;

Majórumque círenum suspida

Ora comit tua flos dicti.

*Sic causa. Nempe hanc ipso Deus, Deus,
Hanc arā, per te pulchra, dico tibi
Tuam refundis, obviōque
It radio tibi se colentis.*

*Ecce, ecce l' sacro in limine, dum pio
Mistrumq; primo poplē amas humum,
Alario annunt ab alto;
Et ressus tibi plaudit alia*

*Pulchro intalescens officio, puer
Quicunq; crispo sidere crinum,
Vulnusque non fatente terram,
Currit ibi roscis satelles.*

*Et jure. Nam cūm fana tot inviis
Marent ruinis, ipsaq; (ceu preces
Manusque non decora supplex,
Tendas) opem rogas, ben negatam !*

*Tibi ipsa voti est arā fai rea.
Et solvet. O quam semper apud Dium
Litabis illum, cuius arā
Ipse preces prios audiisti !*

Venera-

Venerabili viro Magistro Tournay,
Tutori suo summè observando.

MEffis inantravit Cereri jam quarta capillos;
Vitis habet Bacchum quartam corona sua,
Nostra ex quo, primis pluma vix alba pruinis,
Ausatuo Musa est nidiicare finit.
Hic nemus, hic soles, & calidus miscens illi:
Hic sua quod Musis umbra vel aura dedit.
Sicut ibi secura malus quid moverit Auster,
Qua gravis hibernum vexerit ala Jovem.
Nescio quo interea multum iibi murmurare nota est:
Nempe sed hoc poteras murmur amare tamen.
Tandem ecce (ben similis de prole praepera) tandem
Hoc tenero tenera est pignore facta parens.
Iamq; meam hanc sobolem (rogo) quis finis alter habet?
Quis mihi tam noti nempe reporis erat? (res?)
Sed quoq; ipsa Meus (de te) meus, improba, tutor
(Quam primum potuit dicere) dixit, erit.
Has ego legitime, nec laeo sidere nata
Non puto degeneres indolis esse notas;
Nempe quod illa suo patri tam semper apertos,
Tam semper faciles nostris adire finis.
Ergo tuas tibi sume: tuas eat illa sub alas:
Hoc quoque de nostro, quod tu caris, habe.
Sic que Scheda tuo fontem sibi fecit in ore,
Sancto & seculo melle perennis eat.
Sic tua, sic nullas Siren non mulcent aves,
Aula cui planus & sua ferta dedit.
Sic tuus ille (precor) Tagus aut eat obice nullo,
Aut omni (quod adhuc) obice major eat.

Ornatissimo viro Präceptorí suo co-
tendissimo, Magistro Brook,

OMibi qui nunquam nomen non dulce fuisisti
Tunc quoq; cùm domini fronte timendum eras!
Ille ego pars vestri quondam intactissima regni,
De nullo virginata labore tua,
Do tibi quod de te per secula longa queretur
Quod de me nimis um non mei uendus eras:
Quod tibi turpis ego torpentis inertia sceptri
Tam ferula tulerim mitia iurta tua.
Scilicet infolis quicquid peccabitur istis,
Quod tua virga statim vapulet, illuderit.
Ergo tibi hac panas pro mea pagina pendar.
Hic agitur virginates tibi multa tua.
In me igitur quicquid nimis illa depercerit olim,
Id licet in factu vindicet omne meo.
Hic tuus inveniet sat is in quo se eviat unguis,
Quodq; vern docto trans obeliscus eat.
Scilicet bac mea sunt; bac quemala scilicet: ô si
(Qua tua nempe forent) hic meliora forent!
Qualiacung; suum nōbrunt hac flumina fontem.
(Nilus ab ignoto fonte superbius eat)
Nec certè nihil est quā quis sit origine. Fontes
Esse solent fluvius nomen honorq; sui.
Hic quoq; tam parvus (de mea secula dicant)
Non parvis oboles hic quoq; fontis erat.
Hoc modò & ipse velis de me dixisse, Meorum
Ille fuit minimus. Sed fuit ille mens.

In Pitturam Reverendissimi Episcopi,
D. Andrews.

Hec charta monstrat, Fama quem monstrat magis,
Sed & ipsa necdum fama quem monstrat satis,
Ille, Ille toram solus implavit Tubam,
Tot ora solus domuit & famam quoque
Fecit modestam: mens signea pater,
Agiliq; radio Luctis aeterna vigil,
Per alta reram pondera indomito Vagis
Cuenrrit animo; quippe naturam ferox
Exhaustis ipsam mille Fatus Artibus,
Et mille Linguis ipse se in gentes procul
Variavit omnes, suisq; toti simul
Cognatus orbi; sic sacrum & solidum jubar
Saturumq; cælo peccus ad patrios Libens
Porrexit ignes: hæc eum (Lector) vides,
Hæc (ecce) charta, O utinam & andires quoque!

Votiva Domus Petrensis pro
Domo Dei.

Ut magis in Mundi votis, Avisumq; querelis
Jam veniens solet esse Dies, ubi cuspide primâ
Palpitat, & roso Lux prævia ludit ab ortu;
Cum nec abest Phœbus, nec Eois letus habenit
Totus adebat, vulnerumq; procul uaga murmura multet:
Nos ita; quos nuper radis afflavit honestis
Religiosa Dies; nostrisq; per atria Cali
(Sacra Domus nostrum est Cœlum) jam lucetenella
Libat adhuc trepidæ Fax mundum firma Dici;
Nos ita; jam exercet nimii impatientia Voti,
Spesq; sui propiore premit.

—Quis

— Quis petitora tam

Tendit amor Coepi ! Desiderio quām longo
Lentæ spes inhiabit ! Domus ô dulcissima rerum !
Plena Deo Domus ! Ab , Quis erit , Quis (dicitur) Ille
(O Bonus , ô Ingens meritis , ô Proximus ipsi ,
Quem vocat in sua Dona Deo !) quo vindice rotas
Excutiant Tenebras hec Sancta Crepuscula ? —

— Quando

Quando erit , ut tenera Flos bentener ille Dici ,
Qui velut ex Oriente suo jam Altaria circum
Lambit , & ambiguo nobis procul annuit astro ,
Plenis se pandat foliis , & Lampade totæ
Latens (ut è medio cùm Sol micat aurens axe)
Attonitam penetrare Domum jam possit adulto
Sidere , nec dubio Pia Mœnia mœlceat ore ?

Quando erit , ut Convexa suo quoque pulchra sereno
Florescant , roseoq; tremant Laquearia risu ?
Quæ nimium informis tanquam sibi conscientia frontis
Perpetuis jam se lustrant lacrymantia gatiss.

Quando erit , ut claris meliori luce Fenestris
Plurima per vitreos vivat Pia Pagina vulcus ?

Quando erit , ut Sacrum nobis celebrantibus Hymnum
Organicos facili , & nunquam fallente susurro
Nobile murmur agat nervos ; pulmonis iniquis
Fistula nec monitus faciat male-fida sinistros ?

Denique , quicquid id est , quod Res h̄c Sacra requiri ,
Fausta illa , & felix (sitq; ô Tua) Dextra , suam cui
Debeat hec Aurora Diem . Tibi supplicat Ipsa ,
Ipsa Tibi facit Ara preces . Tu jam Illius andis ,
Audierit Illa tuas . Dubium est (modo porrige dextram .)

Des magis, ac capias: undet tantum esse beatus;
Et damnum hoc lucrare Tibi. — *Scis Ipse volucris*
Quae Rota volvit opes, has ergo, hie fuge perennis
Fundamenta Domus Petrensi in Rupe, sicutque
Fortunæ sic domo Rotam. Scis Ipse proceras
Divitias quam prona vagos vebat ala per Eros;
Divitiis illas, agd, domine vulneribus alas,
Facq; suis Nostras illis sit nidus ad Aras:
Remigii ut tandem pennas melioris adepte,
Serapiant Dominumq; suum super aethera secum.

Felix ô qui sic potuit bene providus nisi pateretur?
Fortunæ pennis & opum levitate suarum,
Divitiisq; suis Aquilæ sic addidit Alas.

In cæterorum Operum difficili Parturitione Gemitus.

O Felix nimis Illa, & nostra nobile Nomen
Invidia Volucris! facilis qua funere surgens
Mater odora sui, nitida nova fila juventæ,
Et festinatos peragit sibi fat a per ignes.
Illa, hanc natales tot tardis mensibus horas
Tam miseris tenuata moris, saltu velut uno
In nova seclæ rapit se, & caput omne decoras
Explicit in frondes, roseaque repullulat ornæ.
Cinnameos simul Illa rogos concenterit, omnem
Letæ babit Phœbum, & jam jam vietricibus alis
Plaudit humum, Cineresque suos. —

— Heu! dispare Fato

Nos ferimus; Seniæque suo sub Apolline Phœnix
Petrensis Mater, dubias librata per autas

Pendet

Pendet adhuc, quarumque sinum in quo ponat inertes
Exuvias, spoliisque suæ Reparata Senectate
Ore Parisurgat, Similique per omnia Vultu.
At nunc hæc nixu sœcli melioris in ipso
Deliquium patitur! . . .
At nunc haec Lentz longo in meliorine Vitæ
Interea moritur! Dubio stante Moenia vultu
Parte sui Pulchra, & fratres in fædera Muros
Invitant frustra, nec respondentia Saxis
Saxa suis. Marent Opera intermissa, manusque
Implorant. —

— Succurre Piæ, succurre Parenti

O Quisquis pius es. Illi succurre Parenti,
Quam sibi tot sancta Matræ habnere Parentem,
Quisquis es, o Tibi, crede, Tibi tot hiantia rupis
Manibus Ora loqui! Matrem Tibi, crede verendam
Muros tam longo laceros senioq; sitaq;
Cen Canos monstrare suos. Succurre roganti.
Per Tibi Plena olim, per jam Sibi Sicca precatur
Ubera, ne desis Senio. Sic longa juventus
Te foveat, querulae nunquam cessura senectæ.

Epitaphium in Guilielmum Herrisium.

Siste te paulum (viator) ubi Longum Sisti
Necessæ erit; buo nempe properare te scias,
quocunque properas.
Mora pretium erit
Et Lacryma,
Si jaceret bœc scias
Guilielmum,
Splendide Herrisiorum familie
Splendorem maximum:
Quem cum talem vixisse intellexeris,

Et

Et vixisse tantum;

Dicas licet

In quantas spes possit

Assurgere mortalitas;

De quantis cadere.

Quem { *Infantem, Essexia* } { *vidit;* }
 { *juvenem, Cantabrigia* } { *vidit;* }

Senem, ab infelix utraque

Quod non vidit.

Quicquid

Collegii Christi Alumnus,

Aula Pembrokiana Socius,

Vtrique, ingens amoris certamen fuit;

Donec

Dulciss. Lites elusit Deus,

Eumque caelestis Collegii,

Cujus semper Alumnus fuit,

Socium fecit;

Qui & ipse Collegium fuit,

In quo

Musa omnes & Gratia,

Nullibi magis sorores,

Sub Praefide religione

In tenacissimum sodalitium co琳ere.

Quem { *Oratoria Poetam* } { *Agnovere.* }
 { *Poetica Oratorem* }
 { *Utraque Philosophum* }
 { *Christianum Omnes* }

Qui { *Fide Mundum* } { *Superavit.* }
 { *Spe Caelum* }
 { *Charitate Proximum* }
 { *Humilitate Seipsum* }

Cujus

Sub vernâ fronte senilis animus,

Sub

*Sub morum facilitate, severitas virtutis;
Sub plurima indole, pauci anni;
Sub maiore modestia, maxima indoles
ad eò se occuluerunt,
ut Vitam ejus
Pulchram dixeris & pudicam dissimulationem;
Imò vero & Mortem,
Ecce enim in ipso funere
Dissimulari se passus est,
Sub tantillo marmore tantum hospitem;
Eo nimis irum majore Monimento
quo minore tumulo.*

In Eudem

*Te mea lacryma, (nec enim moror) ite. Sed ero
Tantùm nè misera claudite vocis iter.
O liceat querulos verbis animare dolores!
Et saltē Ah periit, dicere, noster amor.
Ecce negant tamen; ecce negant, lacrymag, rebellis
Pergunt indomitā precipitāq; viā.
Visne (o chare !) igitur te nostra silentia dicant?
Vis fleat affiduo murmure mutus amor?
Flebit. Et urna suos semper bibet humida roris,
Et fidas semper semper habebit aquas.
Interea, quicunq; estis, nè creditemirum
Si vera lacryma non disdicere loqui.*

Natalis

Natalis Principis Maria.

Cresce, O dulcibus imputanda Divis,
Cresco, & propera, puella Princeps,
In matris propera venire partes.
Ecum par breve fulminum minorum,
Illinc Carolus, & Jacobus inde,
In Patris faciles subire famam,
Ducent fata furoribus decoris;
Cum terror sacer, Angliciq; magnum
Murmur nominis increpabit omnem
Mare Bosporon, Ottomanicasq;
Non picto quatiet tremore Lunas;
Te tunc altera, nec timenda paci,
Poscunt pralia. Tu posens padii
Vibratrix oculi, pios in hostes
Latè dulcia fata dissipabis.
Ocum stos tener illo, qui recenti
Pressus fidere jam sub ora ludit,
Olim fortior omne cuspideas
Evolvet latuus aurorum per ignes;
Quiq; imbellis adhuc, adulteri olim,
Pruris expatitabunt genarum
Campis imperiosior Cupido;
O quam certa superbiore pennâ
Ibunt spionla, melleaque mortes,
Exultantibus hinc & inde turmis,
Quoquo iusserris, insigre volabunt!
O quot corda calentissim deorum
De te undina delicata discint!
O quot pectora Principum Magistris
Fient molle negotium sagittis!
Nam qua non poteris per arma ferri,
Eni matris sinus atque utrumque fidus
Magnorum patet officina Avernum?

Hinc

Hinc sumas licet, O spicula Princeps,
Quantumcunque opus est tibi pharetrā.
Centum sume Cupidines ab uno
Matri lumine, Gratiāsque centum;
Et centum Veneres: adhuc manebunt
Centum mille Cupidines; manebunt
Ter centum Venerēsque Gratiaeque
Puro fonte superstites per avum.

In Serenissimæ Reginæ partum hyemalem.

S Ertapuer: (quis nunc flores non prabeat horruis ?)
Texe mihi facili pollice ferta, puer.
Quid tu nescio quos narras mihi, stulte, Decembrem?
Quid mihi cum nivibus? da mihi ferta, puer.
Nix? & hyems? non est nostras quid tale per oras;
Non est: vel si sit, non tamen esse potest.
Ver agitur: quacunque trucem dat larva Decembrem,
Quid fera cunque fremant frigora, ver agitur.
Nonne vides quali se palmitæ regia vitis
Prodit, & in sacris qua sedet uva jugo?
Tam latis qua bruma solet ridere racemis?
Quas hyemis pingit purpura sanguis genas?
O Maria! O divum soboles, genitrixque Deorum!
Siccine nostra rursum tempora ludus erunt?
Siccine tu cum vere tuo nibil horrida bruma
Sidera, nil madidos sola morare notos?
Siccine sub media poterunt rura surgere bruma,
Atque suas solium lilia nō se nives?
Ergo vel invitis nivibus, frendentibus Austris,
Nostra novis poterunt regna cumera rosis?
O bona turbatrix anni, qua limite noto
Tempora sub signis non finis ire suis!

O pia

¶ pia prædatris hymnis, qua tristis mundi
Murmura tam dulci sub ditione sones ;
Perge precor nostris vim palebram ferre Calendis ;
Perge precor menses sic numerare nos.
Perge int' impeditiva atque importuna videri ;
Inque ueritatis sic rapsa cuncta tuis.
Sic nobis sit sape hymnes, sic cernere nostras.
Exhaeredatas floribus ire tuis.
Sapo sit hui vernas hymnes Maiosq; Decembres ;
Hui per te roseas sapo videre nives.
Aliena geni varium per sidera computet annum ;
Atq; suos ducant per uaga signa dies.
Quod decent nimis tantum permittere nimbis ?
Tempora tam tetricas ferre Britanna vices ?
Quin nostrum tibi nos omnem donabimus annum ?
In parte omniem expende, Maria, tuos.
Si tunc esse ueru nostri bons arbitter anni ;
Tempus & int' ieiulos transcat omne tuos.
Nam quae alia induerent am dulcia nomina menses ?
Aut quæ tam posset candidus ire togâ ?
Hanc laurum Junius sibi vertice vellet ueroque ;
Hanc sibi vel totâ Chloride Matus emet.
Tua suara (vere expulso) respublica florum
Reginam cuperent te, sobolemvetuam.
Obona fors anni, cum cuncti ex ordine menses.
Hic misbi Carolides, hic Marianus erit !

Natalis Ducis Eboracensis.

ET verò jam tempus erat tibi, maxima Mater ;
Dulcibus hie oculis accelerare diem :
Tempus erat, nè quæ tibi basia blanda vacarent ;
Garcina nè collo fit minùs apracio.

Scilicet ille tuus, timor & spes ille suorum,
Quo primus es felix pignore facta parens,
Ille ferox ira jam nunc meditatur & enses,
Nam Patris magis est, jam magis ille suis.
Indolis O stimulos! vix dum illi transfit infans,
Namq; sibi impatiens arripit ille virum.
Improbus ille suis adeò negat ire sub annis:
Nam nondum puer est, maior & est puer.
Si quis in uultu pictus animatio in ira
Stat leo, quem doctâ cuspidi insit acus,
Hostis (io!) est, neq; enim ille alium dignabitur hostem;
Nempe decet tantus non minor ira manus.
Tunc hastâ gravis adversu furit, (hasta baculum est.)
Mox falso vero vulnere poenit hiat.
Stat leo, cœn stupeat tali bene fixus ab hoste;
Cœn quid in his oculis vel timet vel amet,
Nam toruum, tam dulce micant: nescire fateur
Mars ne sub his oculis esset, unum esset Amor.
Quippe illic Mars est, sed qui bene possit amari;
Est & Amor certe, sed matuendus Amor:
Talis Amor, talis Mars est ibi cernere, qualis
Sic puer hic esset, siue vir ille Deus.
Hic tibi jam scitus succedit in oscula fratri,
Res (ecce!) in lusus non operosa tuos.
Bafia jam veniant tua quantacunque catervâ,
Nam quoque tuus murmure ludat amor.
En! Tibi materies tenera & tractabilis hic est:
Hic ad blanditiæ est tibi cera satîs.
Salve infans, tot bafiolis molle argumentum,
Maternis labiis dulce negotiolum;
O salve! Nam te nato, puer auree, natu
Et Carolo & Maria terius est oculus.

In faciem Augustiss. Regis à mor-
billis integramp.

Musa redit, vocat alma patens Academia; Noster
Enredit, ore suo noster Apollo reddit.
Vultus adhuc suus, & vultus sua purpura rancus;
Vivit, & admixtas pergit amore nubes.
Tunc illas violare genas? tunc illa profanis,
Morbo ferox, tentare per ora noscere?
Tu Phœbi faciem tuans, vanissime? Nostra
Nec Phœbe maculas novit babere suas.
Ipsa sui vindictæ facies morbum indignatur;
Ipsa sedet radius o' bene tuas suis:
Quippe illic Deus est, cœlumq; & sanctius astrum;
Quippe sub his rotus ridet Apollo genis.
Quod facie Rex tuus erat, quod cetera tactus:
Hinc hominem Rex est fassus, & inde Deum.

Ad CAROL U.M Primum,
Rex Redux.

Ille redit, redit. Hoc populi bona murmura volvunt;
Publico hog (audin'?) plausu ad astra referunt:
Hoc omni sedet in vultu commune serenum;
Omnibus binc una est laetitia facies.
Rex noster, lux nostra redit; redentis adora
Arridet totis Anglia lata genis:
Quisque suos oculos oculis accendit ab istis,
Atque novum sacro sumit ab ore diem.
Fortè roges tanto que digna pericula plausu
Evadat Carolus, que mala, quos ve metus:
Anne pererrati male-fida volumina ponti
Ausa illum terris penè negare suis:
Hospitis an nimis rursus sibi conscientellus
Vix bene speratum reddat Ibera caput:

*Nil horum ; nec enim male-fida voluntina ponti,
Aut sacrum tellus vidit Ibera caput.
Verus amor tamen hac fibi falsa pericula fingit :
(Falsa pericula solet fingere verus amor)
At Carolo qui falsa timet , nec vera timeret :
(Vera pericula solet temnere verus amor)
Illi falsa timens , fibi vera pericula temnens ,
Non solum est fidus , sed quoq; fortis amor.
Interea nostri sat is ille est causa triumphi :
Et sat is (ab !) nostri causa doloris erat .
Causa doloris erat Carolus , sospes licet esset ;
Anglia quod saltē dicere posset , Abest .
Et sat is est nostri Carolus nunc causa triumphi :
Dicere quod saltē possumus , Ille redit .*

Ad Principem nondum natum , Reginā gravidā

*N*ascere nunc , O nunc ! quid enim puer alme , mortuus
Nulla tibi dederit dulcior hora diem . (risit)
Ergo ne tot tardos (O lente !) morabere menses ?
Rex redit , Ipse veni , & dic bone , Gratus ades .
Nam quid Ave nostram ? quid nostri verba triumphi ?
Vagitus melius dixeris ista tuo .
At maneas tamen : & nobis nova causa triumphi
Sic demum fueris ; nec nova causa tamen :
Nam , quoties Carolo nunc aut nova nascitur infans ,
Revera toties Carolus ipse redit .

Reliqua desiderantur.

Epigrammata

**EPIGRAMMATA
SACRA,**

Quæ scripsit Græca & Latina.

B 3

LECTORI.

LECTORI.

SAlve. Fāmq; vale. Quid enim quis pergeret ultra?
Quā jocus & lusus non vocat, ire voles?
Scilicet hīc, Lector, cur nōster habebere, non est;
Delitius folio non faciente tuis.
Nam nec Acidalios halat mibi pagina rores;
Nostra Cupidine & nec favet aura faci.
Frustra hīc ille suis quicquam promiserit alii:
Frustra hīc illa novo speret abire sūnū.
Illa è materna meliūs fibi talia myrto;
Illajugis meliūs pascat ab Idaliis.
Querat ibi suis in quo cespite surgat Adonis,
Quā melior teneris patria sit violis.
Illine totius Flora, verisque, suiq;
Consilio, ille alas impletat, illa finis.
Me mea (castatamen, si sit rūdis) herba coronet;
Me mea (si rūdis est, sit rūdis) herba juvat.
Nulla meo Circaea tument tibi pocula versu:
Dulcia, & in furias officiosa tuas.
Nulla latet Lethe, quam frans tibi florea libat,
Quam rosa sub falsis dat male-fida genis.
Nulla verecundum mentitur mella venenum:
Captat ab insidiis linea nulla suis,
Et spleni, & jecori foliis bene parcitur istis.
Ab male cum rebus staret utrumque meis.
Rara est queridet; nulla est qua pagina pruriſ;
Nulla salax, si quid nōrit habere salis.
Non nuda Veneres: nec, si jocus, nudus habetur;
Non nimium Bacchus nōster Apollo fuit.
Nil cui quis putri sit detorguendus ocello;
Est mihi oblique qnōd velit ore legi.

Hac coram, atque oculis legeret Lucretia justis :

Iret & illafis hinc pudor ipse genis.

Nam neque candidior voti venit aura pudicis

De matutina virgine thura ferens :

Cum vestis nive vincta sinus, nive tempora fulgens,

Dans nive flammeolis frigida jura comis,

Religiosa pedum sensim vestigia librans,

Ante aras tandem constitit; & tremuit.

Nec gravis ipsa suo sub numine castior halas

Quae pia non puras suntomovet ara manus.

Tam Venus in nostro non est nimis aurea versu :

Tam non sunt pueri tela timenda dei.

Sape puer dubias circum me moverat alas;

Fecit & incertus nostra sub ora faces.

Sape vel ipse sua calatum mibi blandus ab ala,

Vel matris cygno d: meliore dedit.

Sape Dionae pactus mibi ferta corona;

Sape, Meus vates tu, mibi dixit, eris.

Iprocul, I cum matre tua, puer improbe, dixi :

Non tibi cum numeris res erit ultra meis.

Tu Veronensi cum passere pulchrior ibis :

Bilbilicis ve queas comptius esse modis.

Ille tuos finget quounque sub agmine crines :

Undique nequitis pareris ille tuus.

Ille nimis (dixi) patet in tua pralia campus :

Hec nimis est vates & nimis ille tuus.

Geba illa (ab tua quam tamen urit adultera messis)

Eset Idumao germine quanta parens !

Quanuibi & quant a premeret Puer ubera matris !

Nec caelos vuln diffimulante suos.

Ejus in isto oculi sat is essent sidera versu ;

Sidereo matris quam bene tutu sinus !

Matris ut hic similes in collum mitteret ulnas,

Inq; sinus nivios pergeret, ore pari !

Urq; genis pueri hac aquis daret oscula labris !

Et bene cognatio iret in ora rosis !

Qua-

Quia Maria tam larga meat, quam dispergit illuc.
Uida sub pretio gemma tumere suo!
Staret ibi ante sum lacrymatrix Diva Magistrum.
Sen levis aura volet, sen gravis unda cadat;
Luminis bac soboles, & proles pyxidis illa;
Pulchritus unda cadat, suavius antra voler.
Quicquid in his sorbet demum, liceret in illis.
Improbe, nec sat is est hunc ramen esse tuum?
Improbe cede puer: quid enim mea carmina malces?
Carmina de jaculis muta futura tuis.
Cede puer, quia te petulantis frana puelle;
Turpia quia revocant pensa procacis bera;
Quia miseri male pulchra nitent mendacia limi;
Quia cerussata, furta decora gena;
Quia mirere rosas, alieni sidera veris;
Quas nivis hand propria bruma redempta domat.
Cede puer (cixi, & dico) cede improba mater:
Altera Cypris habet nos; habet alter Amor.
Scilicet hic Amor est. Hic est quoque mater Amoris,
Sed mater virgo. Sed neque eacus Amor.
O puer! ô Domine! ô magna reverentia matris!
Alme tuis stupor & religio gremi;
O Amor, innocue chi suns pia iurta pharetrae;
Nec nisi de casto corde sagitta calens!
Me, puer, ô certa, quem figi, fige sagittâ.
O tua de me sit facta pharetra levis.
Quodque illinc fitit & bibit, & bibit & fitit usque;
Usque meum fitiat pectus, & usque bibat.
Fige, puer, corda hac. Sen spinis exiguae quis,
Sen clavi aut hastae cuspidem magnus adas;
Sen major cruce cum totâ; sen maximus ipso
Te corda hac figis denique. Fige puer.
O metam banc tuns aeternum inclamaverit arcus;
Stridat in hape teli densior aura tui.
O tibi si jaculum ferat ala ferocior ullum,
Hanc habeat tristi vulneris ire viam.

219

Quisque tua populi cunctus est, qua turba, pharetria.
Hic bene vulnericas nidus habebit avos.
Tibi sis bello semper tam savus in isto!
Pectus in hoc nunquam mitior hostis eas.
Quippe ego quam jaceam pugnâ bene sparsus in illâ!
Quam bene sic lacero pectora sanuero!
Hoc mea uita. Mei sunt hac quoque uota libelli.
Hec tua sint Lector; si mens esse voles.
Si mens esse voles; mens ut sis Iunina (Lector)
Casta; sed ô nimis non tibi siccâ precor.
Nam tibi fac madidis mensille occurrit alius,
(Sanguine, seu lacrymâ diffusat ille suâ;)
Scripsi tortus hians, clavisque reclusus, & bastus:
Fons tuus in fluvios desidiosus erit?
Et tibi sanguineo mens hic tener iherit amne,
Tu ne tuas illi, dure, negabis aquas?
Ab durus! quicunque meos, nisi siccus, amores
Nolit; & huc lacryma rem uerget esse sua.
Sepe huc Magdalinas vel aquas vel amaverit undas,
Credo nec Assyria mens tua malit opes.
Seilicet ille tuos ignis recalescit ad ignes;
Forsitan illa quis unda natabit aquis.
Hic oris ad cunas, & odoros funere manus:
Hinc ignes nasci testis, & inde meos.
Hic mecum, & cum matre sua, mea gaudia quares:
Maturus Procerum seu stupor esse velit;
Sive per antra sui lateat (tunc templa) sepulchri:
Tertia lux reducem (lenta sed illa) dabit.
Sint fidei precor ab(dices) facileque tenebra;
Lux mea dum noctis (res nova!) poscit open.
Denique charta meo quicquid mea dicas amoris,
Illi quo metuat cunctus, fleat ve, modo,
Leto parum (dices) hac, sed neque dulcia non sunt:
Certe & amor (dices) hujus amandus erat.

Sinonium hinc promitti tibi videtur, Lector bone,
pro eo cui satisfaciendo libellus iste futurus fuerit,
scias me in istis non ad hanc modum spectare quia ha-
bes, sed ea etiam quae olim (hanc interim fo-
ndo) habere poteris. Nolui enim (si haec tenus de-
esse amicis meis non potui, flagrantibus a me, etiam
cum dispensu sui periculo, paterner eos experiri te in-
tantum favor amque tuum) nolui, inquam, fastidio
tuo indulgere. Satis hinc habes quod vel releges ad
serulam suam (neque enim maturiores sibi annos ex
his aliqua vendicant) vel ut pignus plurium adul-
orūmq; insinu tuo reponas. Elige tibi ex his utrum-
vis. Me interim quod attinet, finis meus non fo-
fellit. Maximini meæ ambitionis scopum jamdu-
dum attigi: tunc nimiram cum qualemque hoc mo-
um penè infantis Musæ murmur ad aures istas non
ingratum sonuit, quibus neque doctiores mihi de pu-
blico timere habeo, nec sperare clementiores; adeo
ut de tuo jam plausu (dicam ingenuè & breviter)
neque securus sim ultra neque solitus. Pristini
quisquis es Lector, apud me reverentia prohibet; de
cujus judicio omnia possum magna sperare: posterius
illorum reverentia non finit, de quorum perspicacite
maxima omnia non possum mihi non persuadere.
Quanquam oquām velim tanti me esse in quo patria
mea morem istum suum deponere velit, genio suo
tam non dignum; istum scilicet quo, suis omnibus
fastiditis, ea exoscularunt unice, quibus trajecisse Al-
pes & de transmarino esse, in pretium cessit! Sed re-
lictis hisce nimis improbae speci votis, convertam me
ad magistros Atygnianos; quos scio de novissimis
meis verbis (quanquam neminem nominarim) itatos
me reliquisse: bilem vero componant; & mihi se hoc
deberet. (ambitioso juveni verbum tam magnum ig-
noscant)

stant) debere, inquam, fateantur : quod nimis
in tam nobili arguento, in quo neque ad fortis
Sanctis figmenta, neque ad putidas de no-
bis columnias opus habeant confugere, de tenui hoc
dederim illorum magnitudini unde emineat. Emi-
nit vero ; (serius dico) Sciantque me semper se ha-
bentes esse sub ea, quam mihi eorum lux major afflu-
vit, umbrâ, placidissimè acquiescentem,

815.1

25. au stiud.

maria (m.) maria vniuersitatis vi

(c.)

maria clara lat. 31.

A
EPI-

25. au stiud.

25. au stiud. Clavis auctoritatis

maria (m.) maria vniuersitatis vi
31. au stiud. Clavis auctoritatis

maria (m.) maria vniuersitatis vi
31. au stiud. Clavis auctoritatis

EPIGRAMMATA SACRA.

Luc. 18.

Pharisæus & Publicanus.

*N duo Templum aderunt (diversis menti-
bus ambo :)*

*Ille procul trepido lumine signat ba-
num :*

*It gravis hic, & in alta ferox penetralia tendit.
Plus habet hic templi ; plus habet ille Dei.*

*A Nōras, ἴδη, (ἐπέργιον νόοις) δύω θεούς ἐστῶσιν
Τύλοειν ὄρραστη καὶ τὸ φευκαλέθ,
Ἄλλος δὲ μὴν ὁς Κοσαρὸς υπὲ μυχὸν ἐγένετο ἵδυν.
Πλεῖον δὲ μὴν υπὲ, πλεῖον δὲ μὲν χεῖσε.*

MATTH. 21. 7.

In Asinum Christi vectorem.

* *I*lle suum didicit quondam objurgare magistrum :
Et quid nō discas tu celebrare tuum ?

*Mirum non minus est , te jam posuisse tacere ,
Illum quām fuerat tuum posuisse loqui.*

* BALAAAMI Asinus,

Luc. 4.

Epigrammata Sacra.

3

L u c . 4 .

Dominus apud suos vilis.

E n consanguinei ! patriis exul in oris
Christus ! & haud alibi tam peregrinus erat.

Qui socio demum pendebas sanguine latro ;
O consanguineus quam fuit ille magis !

J O A N N . 5 .

Ad Bethesdæ piscinam positus.

Q uis novus hic refugis incumbit Tantalus undis,
Quem fallit toties tam fugitiva salus ?

Vnde hoc nanfragium felix ? medisq; procella ?
Vitæque , tempestas quam pretiosa dedit ?

J O A N N . 20 .

Christus ad Thomam.

S æva fides ! voluisse meo tractare dolores ?
Crudeles digiti ! sic didicisse Denum ?

Vulnera , nè dubites , vis tangere nostra : sed chui,
Vulnera , dum dubitas , tu graviora facis.

M A T T E .

M A T T H E U S 16. 25.

Quisquis perdidit animam suam meā
causa, inveniet eam.

In vita, I, perdim: mīhi mors iua, Christe, reperiāt:
(Mors tua vita mea est; mors tibi, vitamea)

Ant ego te abscondam Christi (mea vita) sepulchro.
Non adiō procul est tertius ille dies.

J O A N N . 20. 1.

Primo mane venit ad sepulchrum M A G D A L E N A.

Tu malitios præteris, sancta, rubores,
Magdala; sed jam tum Sol tuus ortus erat.

Famque uetus merito vanos Sol non agit ortus,
Est tanti radios non putat esse suos.

Quique aliquo (reor) ille, novus, jam nictat in astra,
Et se nocturna parvus habet facula.

Quām velit o' tanta uul nuntius esse dies!
Atq; novus Soli Lucifer ire novo!

J O A N N . 6.

Quinque panes ad quinque hominum millia.

En mensa faciles, redivivág, vulnera cœne,
Quaque indefessà provocat ora dape!

Anta Ceres stupet arcanū se crescere messe.
Denique quid restat? Pascitur ipse cibus.

Epigrammata Sacra.

A C T . 3 . I

Ethiops lottis.

Lle niger sacrī exit (quām laetus!) ab undis.
Nec fructus Ethiopem nēps lavare fuit.

Mentem quām niveam picea cutis umbra fovebit!
Jam volet & nigros sancta Columba lares.

L U C . 18 . 13 .

Publicanus procul stans percutiebat
pectus suum.

Ecce hic peccator timidus petit advenā templū;
Quodque audet solum, pectora mœsta ferit.

Fide miser, pulsāque fores has fortiter: illo
Invenies templo tuō propiore Denū.

M A R C . 12 . 44 .

Obolum viduæ.

Gutta brevis nūmmi (vita patrona senilis)
E digitis stillat non dubitantis annūs:

Istis multa wagi spumant de gurgite censūs.
Istis abjecerunt scilicet; illa dedit.

Kymatīoīo legkīa pāris, βιότοο τ' ἀραιρῆς
"Εργο, αποσάζεις χειρας ἀπὸ τημίης.

Tois ὅ ἀραιρίστα πολὺς ἀρεցες ἀραιρεῖς ολές.
Οι μὲν ἀπορρίπτον· καῦτα θεύκα μόνον.

L u c .

Epigrammata Sacra.

Luc. 10. 39.

M A R I A verò assidens ad pedes ejus, au-
diebat eum.

A Spice(námq; novum est) ut ab hospite pendoat.
Huic ore parat, hoc sumit ab ore cibos. (spes)

Tunc epulis adeo es (soror) officiosa juvandis,
Et finis has (inquit) M A R T H A , perire dapes !

A C T . 3.

In S P R I T U S sancti Descentum:

Ferte sinus, ô ferte : cadit vindemia cœli ;
Sanctaque ab atberesis volvitur nova jugis.

Felices nimirum, quæstam bona musta bibuntur ;
In quorum gremium lucida pergit hyems !

En caput ! en ut nectar eo micat & micat astro !
Gaudet & in roseis viva corona comis !

Illis (ô Superi ! quis sic neget ebrius esse ?)
Illis, nè titubent, dant sua vina faces.

Luc. 15. 13.

Congestis omnibus peregrè profectus est.

Dic mihi, quò tantos properas, puer auree, nummos ?
Quorsum festina conglomerantur opes ?

Cur tibi tota vagos ruunt patrimonia census ?
Non poterunt siliquæ nempe minoris emi ?

A c t .

Epigrammata Sacra.

¶ A.C.T. 27. A. 3.

Non solum vincere sed et modi paratus sum.

Non modo vinclux, sed et mortis tibi Christe sub
Panis erit, docti callidus arto doleris.

Diceret hoc alio : Te non modo vinciligeris
Christe, sed et solvi nemparatus sum.

* Phil. 1. 23. *πλος ἐπιστρέψας ἔχων τὸ θάνατον*:

πειραγμόν τοῦθον εἰπειν. 2. εἰδιστή

A C T. 12. 29.

vidui dol. **In Herodem** *χρεων δραστηριότητον*

autem audiens (⁹) iudicato regni suadipu.

Ille Deus, Deus : hæc populi vox unica : tantum

Vide genitum : vermissim adire velle negantur.

At cito se miseri, citò nunc errasse farentur;

Carnes degustans, Ambrosiamque putant.

M A T T 8. 14. *αὐτὸς μαρτυρεῖται λίγητε*

ὄντες illi : *προστάτης αὐτῶν*

Videns ventrum magnum, timuit, & cum

cepisset demergi, clamavit, &c.

Petre, cades, & si dubitas : & fide : nec ipsorum

(Petre) negat fidis aequor habere fidem:

monderé pressa suo subfidunt cetera : salutem

(Petre) suamergit te levitatis onus.

C

A C T.

Epigrammata Sacra.

A.C.T. 3. 15.

multis similes obicitur per nos.

(Simon)

Quod sum habere numerus presentis? quod sum. Tunc
Non nullatio Iudas, sed libet Recens ad te. VI

Vis emissâ Dilecti? possum (pictor) hodie, Simon.
Si potes, opere prima pectora venderemus.

A C T . 5 . 15.

Umbra S. Petri medetur ergotis.

Conveniens in sacro (sic, si juxta iste sub umbras)
Atq; umbras fieri (creditiss?) umbra vetat.
O Petri umbra, parva et querens miranda praefas?
Nunc quoque, Papa, tuum sustinet illa decus.

M A R C . 7 . 33 , 36.

Tetigit linguam ejus, &c. — & loquebatur—
& præcepit illis ne cui dicerent: illi vero
magis prædicabant. / capillæ deponentes

Christe, jubes muta ora loqui; muta ora loquuntur
Tanta taceris jubes ora; nec illa facient.

Si dixito tuus usus eras, muta ora resolvens;
Nonne opus est tota manu tibi, Christe, manu?

Luc

Epigrammata Sacra

8.

L u c i p . 3 2 .

Sacerdos quidam descendens eadem via,
vidit & præteriit.

Spectans. (ab 1.) placidus qui oblitus erat, invenit
O dolor! o nostris vulnera vulneribus! (tristis?)
Pax oris quam soror tu es! quanta tristitia serenuis!
Tranquillus miserum qui videt, ipsi facit:

L u c . 14.

Leprosi ingratit.

Dum linquunt Christum (ab mortuis?) sanctorum
Ipse etiam morbus sic medicina fuit. (euntes)
It sani Christum (mens ab male-sana!) diliguntur:
Ipse etiam morbus sic medicina fuit.

M A T T E . 6. 34.

Nè solliciti estote in crastinum.

Miser, inquietas rapere non tua tempora curas?
Et nondum natis perge perire malis.

Mi querulus fatus una dies, fatus angustus horis?
Una dies lacrymis mi fatus una fuisse.

Non mihi venturos vacat expectare dolores:
Nolo ego, nolo hodie crastinus esse miser.

Atelionio Matthaeus.

AH satiss. ab nimis est : noli ultrà ferre magistrum,
Et lucro domino tñrpiâ colla dare.
Jam fuge ; jam (Matthae) feri fuge regna tyranni :
Inq; bonam salutem fugitive* crucem.

Luc. 7.

Viduz filius è feretro matri redditur.

EN redunnt lacrymasq; breves nova gaudia pensant
Bisq; illa est, uno in pignore, facta partus.

Felix, qua magis es nati per funeramater !
Amilisse, isterum cui peperisse fuit.

M A T T H. 18.

Bonum intrare in ccelos cum uno oculo, &c.

UNo oculo ? ab centum potius mihi millia centum.
Nam quis ibi, in caelo, quis sat is Argus mil-

*Aut si oculus mihi tantum unus conceditur, unus
Iste oculus siam totus & omnis ego.*

Luc. 14.

Hydropicus sanatur.

IPse suum pelagus, morboq; immersus aquoso
Qui fuit, ut latus nunc micas atq; levis !

Quippe

Appi in vina ierū Christus (puto) transfluit undas;
Et nunc iste suis ebrios est ab aquis.

Luc. 2. 7.

Non erat iis in diversorio locus.

Illi non locus est? Illum ergo pellitis? Illum?

Ille Deus, quem sic pellitis; ille Deus.

furor! humani miracula sava furoris!

Illi non locus est, quo sine nec locus est.

Luc. 16.

In lacrymas Lazari spretas à Divite.

Elix ô! lacrymis (ô Lazare) dixit istius,

Quam qui purpureas it gravis inter opes!

Am cùm rutili nova purpura vestiet ignis,

Ille tuas lacrymas quam volet esse suas!

M A T T H. 26. 65.

Indignatur Caiphas Christo se confitenti.

Tu Christum, Christum quod non negat esse, laces sis:

Ipsius hoc crimen, quod fuit ipse fuit.

Line Sacerdotem credam? Novus ille Sacerdos,

Per quem impunè Deo non lices esse Deum.

Cum tot signa edidisset, non credebant
in eum.

Non tibi, Christe, fidem tuam tot miracula prestau;
(O verbi, o dextra deitatis regnante !)

Non prestans t'neque te post tot miracula credunt?
Miraculum quod nunc credidit ipse fuit.

Mat. 12. 36.

Ad S. Andream pescatorem.

Qui pones pulchre captare & fallere pisces!
Centrum illuc discis lubricus ire dolis.

Hens bone pescator! rendit sua retia Christus:
Arietem inverte, & jam tu quoq; disce capi.

JOANN. 1. 23.

Ego sum vox, &c.

Vox ego sum, dicas: tu vox es, sancte Joannes?
Si vox es, genitor cur tibi mutus eras?

Istari si fuerant quam mira silentia patris!
Vocem non habuit tunc quoq; cum genuit.

AET. 12.

Vincula sponte decidunt.

Quis ferro Petrum cumulas, durissime custos,
A ferro disces mollior esse tuo.

Ep. 12. 1

Ecce fluit, modisque suis et solitudo interro
I fatne, & vincis vincula ponit tuis.

In animo omnium Sanctorum.

(R. vi. 7, 3. modisque suis et solitudo interro
Nec laedit terram, neque mare, neque arbores,
quousque obfignauerimus servos Dei
in frontibus suis.)

N Usquam in mundo agas viri tua murmura; nus
Sylva tremula, crispis solidiorata comic. (qua

Equa Thetis placide allabris ferat oscula Terre;
Terra sños Thetidi pandas amica sinus;

Undique pars effusa per plora voler aerea pennis,
Frons bona una signo est quaque notata sno.

Ab quid in hoc opere est signis aliunde pendis?
Frons bona sat lacrymis quoque notata suis.

In die Conjurationis Salphutear.

Q Uam bene dispositis annus dat currere festis!
Post Omnes Sanctos, Omne scelus sequitur.
In die Conjurationis Salphutear.

Deus sub utero virginis.

E Ceterus, Natura, pater! pater hic tuus, hic est:
Ille, natus in matre quem nescit, ille pater.

12 Epigrammata Sacra,

Pellibus exiguis ardatur Filius ingens,

Quem tu non totum (ercede) nec ipsa capis.

Quanta uerit, Regina, tu reverentia tecum est,
Dum jacet hic, seculo sub breviore, Deus!

Conscia divino gliscunt praecondia mortuorum
(Nec uebris arboreos sanctior aura polos)

Quam bene sub tello tibi concipiuntur coelum up
Vota, & (vota cui concipienda) Deus!

Quid nubes alia, & tenui super atria cari
Querunt, invencionis tuae uora domi.

O felix anima hec, que tam sua gaudia tangit!
Sub conclave suo cui sunt igit adiit.

Corpus amer (licet) illa suum, neque fiducia malit:
Quod vinc' hunc est aliis, hoc habet illa dominum.

Sola jaces, neque sola; toro quoquinque recumbis,
Ilo estis positi tuncque tuncque toro.

Immo ubi casta tuo posita es cum conjugi conjuncta,
(Quod mirum magis est) et tunc ipsa torus.

Ac 3. 7. 36,

Ad Judæos mactatores Stephani,

Frustra illum increpant frustra vagi saxa; nec illi
Grandinis (ben sava!) dura procella nocet.

Ista potest tolerare; potest nescire; sed illi

Quae sunt in vestro pectoro, saxa nocent.

R. B.

D. Joannes in exilio.

Exil, Amor Christi est : Christum tamen invenis
Ex solis illis a iuvavit ille finis. (exil;

Ab longo, eterno ab eterne indicite nobis
Exilio, Christi si finis exilium est.

M A T T H. 2.

Ad Infantes Martyres.

Fundite ridentes animas ; effundite caro :
Discer ibi vestra (o quam bene !) lingua loqui.
Nec vos lat defracti & maternos quarite fontes :
Qua vos expectas lactea totq via est.

L U C. 2.

Quærit Iesum suum beatæ Virgo.

Ah, redeas misera , redeas (puer alme) parenti ;
Ab, neque te calis tam cito reddet nisi.

Cœlum nostra tñnum fuerint ò brachia, sicut
Nostra sum poterunt brachia ferre Deum.

M A T T H. 8. 10V

Non sum dignus ut sub tecta mea venias.

In trahita Dens veniet : tuus hand sinit illud
Et pudor , asque humili in pectori celsa fides.

Illum ergo accipies quoniam non accipis : ergo

In te iam veniet, non tua testa , Dens.

MATTH.

Christus accusatus nunc respondit.

Nisi ait: Sancta præfosa silentia lingue!
Ponderis o' quanti res nulli illud erat.

Ille olim, verbum qui dixit, omnia fecit,
Verbum non dicens omnia non reficit.

Luc. 7.

Nunc dimittis.

Spese meas tandem ergo mei tenuere lacerti?
Ergo bibunt apules Iuniperi nosca et nos?
Ergo bibant; possintq; novam sperare juventam:
O possint senis non meminisse fuit?

Immo mihi porcas micem mors inducas umbram
(Esse sub his oculis si tamen umbra potest)

Ah satis est! Ego te vidi (puer ariet) videt
Nil post te quis te (Christe) videre volo.

Luc. 8.

Verbum inter spinas.

Sepc Dei verbum sentes cadit inter, & atrum
Moscet spina procax (ab male juncta !) latum.

Credo quidem: nam sic spinas ab scilicet inter
Ipse Deus Verbum: ut quisque (Christe) cadis,
RETTAM

Luc.

Sabbatum Luc. 14. Sabbatum Judaicum.
Sabbatum & Christianum.

Res eadem vario quantum distinguuntur usus!
Nostra hominem servas sabbatum, vestra bovem.
Obseruent igitur (pacto quid justius isto?)
Sabbata nostra homines, sabbata vestra boves.

MATT. 10. 5.

Ad verbum Dei sanatur cæcus.

Christe, locutus erat (ô sacra licentia verbi!)
Tâmque novus cæci fluxit in orationes.
jam, credo, *Nemo est, sicut Tu, Christe, loquutus:
Auribus? immo oculis, Christe, loquutus tuas.
*Joan. 7. 46.

MATT. 11. 28.

Onus meum leve est.

Esse levius quicunque voles, onus accipe Christi:
Ala tuis humeris, non onus, illud erit.

Christionus an queris quam sit grave? scilicet, audi,
Tam grave, ut ad summos te premat usq; polos.

JOANN. 6.

Miraculum quinque panum.

Ecce vagi venit unda cibi; venit indole sacra
Forsis, & in dentes fertilis innumeris.

Quando

*Quando erat invicta tam sancta licetus a causa ?
Illa famem populi pastis, & illa fidem.*

JOANN. 8. 52.

Nunc scimus te habere dæmonium.

Aut Deus, aut satiem dæmon tibi notior esset,
(Gens mala) qua dicens demona habere Deum.

*Ignorasse Deum poteras, ô caca : sed oro,
Et patrem poteras tam male non esse tuum?*

In beatæ virginis verecundiam.

In gremio, quaris, cur sic sua lumina Virgo
Ponat? ubi melius poneret illa, precor?

*O ubi, quam cælo, melius sua lumina ponat?
Despicit, at cœlum sic tamen illa videt.*

In vulnera Dei pendentis.

O frontis, lateris, mannumq; pedumq; cymores!
O qua purpureo flumina fonte patent!

*In nostram (ut quondam) pes non valet ire salutem,
Sed natat, in fluviosis (ab!) natat ille suis.*

*Fixa manus; dat, fixa: pios bona dexter a rores
Donat, & in donum solvitur ipsa suum.*

*O latus, ô torrens! quis enim torrentior exit
Nilus, ubi pronis præcipitatnr aquis?*

*Mille & mille simul cadit & cadit undiq; guttis
Fons: viden' ut savus purpuret ora pudor?*

Spina

*Spina hoc irrigua florent crudeliter imbre,
Inq; novas sperant proximus ire vos au.*

*Quisque capillus sic exiguo tener alveus amne,
Hoc quasi de rubro rivulus oceano.*

*O nimisum vivæ pretiosis amnibus undæ!
Fons vitez nunquam verior ille fuit.*

M A T T H. 9. 11.

Quare cum Publicanis manducat Magister vester?

Ergo istis sociis se peccatoribus addit?
Ergo istis sacrum non negat ille latens?

Tu, Pharisæe, rogas Iesu cur fecerit istud?
Nec dicam: Iesus, non Pharisæus erat.

M A T T H. 28.

Ecce locus ubi jacuit Dominus.

Ipsum, ipsum (precor) oportet mihi (candide) mon.
Ipsi, ipsi, o lacrymis oro sit ire meis. (stra :

Si monstrare locum sat' est, & dicere nobis,

En, Maria, hic tuus es, hic jacuit Dominus;

Ipsa ulnas monstrare meas, & dicere possum,

En, Maria, hic tuus es, hic jacuit Dominus.

Φαίδιμε, μοὶ αὐτὸν μᾶλλόν μοι δέκουσθαι αὐτὸν.
Αὐτὸς μη, δέομαι, αὐτὸς ἔχει δάκρυα.

* Εἰ τὸ πέπει μοι δέκουσθαι ἀλις δεῖ, καὶ εἰπεῖν

* Οὐδὲ τις Μακεδόν (ἦνιδε) κατέτο ἄραξ.

* Αγχοίνας μεθεκύνει δύραμας γε, καὶ εἰπεῖν

* Οὐδὲ τις Μακεδόν (ἦνιδε) κατέτο ἄραξ.

L. u. c. 17. Leprosi ingratia.

LEx juber ex hominum certu procul ire leprosos.
At mundi à Christo cur abiere procul?

Non abit, et sedes autem mutavit in illius
Et lepra, quæ fuerat corpore, mente sedes.

Sic igitur digna vice res variatur; & à se
Quam procul ante homines, nunc babuere Deum.

J O A N N. 20.

In cicatrices quas Christus habet in se
ad huc superstites.

QUICQUID SPINA PROCAX, VEL STYLO CLAVUS ACNUO,
Quicquid purpurea scripsera hafla nota,

Vivit ad huc tecum: sed jam tua vulnera non sunt:
Non, sed vulneribus sunt medicina meis.

A C T. 5.

Æger implorat umbram D. Petri.

PETRE, TUA LATRAM PAULIS PER (Patre) SUB UMBRA:
Sic mea me quarent fata, nec invenient.

Umbra dabit tua posse meum me cernere solem;
Et mea lux umbra sic eris umbra tua.

L u c. 24. 39.

Quid turbati estis? Videte manus meas &
pedes, quia ego ipse sum.

EN ME, & signa mei, quondam mea vulnera! certe,
Vos nisi credetis, vulnera sunt & adhuc.

O nunc ergo si quis summo intercessus tuus rem : NA
O mea nuna summa quinera tua fides a non in illa.

Act. 19. 12. e tunc da scilicet utrum, iudicium xiv. 12. liber au
. in illa M. S. T. 12. xilot in sene

In vincula Petro sponte delapsa, & apertas fores.

Ferri non meminit ferum : se vincula Petro
Diffimulam : Hostem certe habere fores.

Quam bene liber erit, carcer quem liberat I spfa
Vincula quem solvunt, quam bene tutus erit !

Act. 19. 12. A

I

Deserabantur a corpore eius sudaria, &c.

Imperiosum premum mordet, & proferat
Fur aligant, Pauli linteas tacta manu.

Unde hac felicis laus ast O gloria lini ?
Hac (reor) è Lachesis deusa fuisse puto.

Act. 19. 12. Cura! M. M. 15. O
Christus Vitis ad Vinitorem Patrem.

O

Enserpis tua, purpureotua palmita vix
Scripsit, & (ab!) spretis iste per huncum foliis.

Tu vix succurre tua, mihi Vinitor ingens :
Da fulcrum, fulcrum da mibia quale ? crucem.
Ex quo flie iupingit omo : si si oq obom.

Act. 19. 12. Penè persuades mihi ut sum Christianus.

C

PEnè ? quid hoc penè est ? Vicinia seva salutis !
O quām tu malas es proximitate boni !

Ahi

26 Epigrams

Ab iportu quod est per nos, bis multa regna sit et uno
Hunc non tanto regnum, quod in finis terra premis.

Quae nobis spes vix absunt, crudelius absunt :
Penè fui felix, Emphæsis est miseri.

laudatio pectoris deo

Io. xiiii. 35. 39. Dicitur
Lux venit in mundum, sed dilexerunt homines
magis tenebras quam lucem.

Luc suā venit ecce Dēm, mundōque resulget ;
Pergit adhuc tenebras mundus amare suas.

At Stygius ligatur mundus dannabiliter umbris ?
Pergit adhuc tenebras mundus amare suas.

Sicut si Laocoetus in illis unda
cole Dives implorat guttam.

OMibi si digito tremat & tremat unica summa
Gressu alio si flammat molleat una mea !

Currat opus an enique volet levius unde mecum,
Una mali huc deinceps gemula, Dives ero.

Quomodo potest homo gigni qui est senex ?

DIc, Phœnix unde in initia novus emicat annos ;
Plaudit & clausa ante porta regos ?

Quis colubrum dolus infinxat per secula retro,
Et jubes emeritum luxuriare latum ?

*Cur rostro perenne suam pradara sonetum
Torva ales, rapido plus legit ora diem?*

*Immo, sed ad nixus qua stat Lucina secundos?
Natales seros unde fentur habbar.*

*Ignorat Pharisaeus sat efficiens credere disfess:
Dimidium fides, qui bene nescit, haber.*

Marc. 11. 33. anonom.
Arbor Christi iussu arelvens.

*Ille jubet: procul iste mei, mea gloria, rami:
Nulla vocet nostras amplius aura comas.*

*Ite; nec oporteat nam vos usque fulminis ira,
Nec trucus ala Noti verberas: Ille jubet.*

*O vox! o Zephyro vel ho quoque dulcior omni!
Non possum Autumno nobiliore frui.*

Luc. 1. 12.

Zacharias ministrus credens.

*Nfantis fore te patrem, res mira videtur;
Infans interea factus es ipse pater.*

*Et dum promissum signum (nimis anxie) queris,
Jam nisi per signum querere nulla potes.*

JOANN. 3

In aquam baptismi Domini.

*Felix tu, favos cui sic licet ire per artus!
Felix et dum lavat hunc, ipsa levatasur anima.*

*Gutta quidem sacros quacunque perambulas artus,
Dum manus hæc gemma est; dum cadit hinc, lacryma.*

LUC. 13. 18.

*Mulieri incurvata medetur Dominus,
indignante Archisynagogo.*

In proprios replicata finis qua repserat, & jam
Dæmonis (infelix!) nil nisi nodus erat,

*Solvitur ad digitum Domini: sed strætior illo
Unicus est nodus; cor, Pharisæe, tuum.*

MATT. 13. 46.

*Neque ausus fuit quisquam ex illo die eum
amplius interrogare.*

Christe, malas fraudes, Pharisæica retia, falli:
Et miseros sacro discutis ore dolos.

*Ergo tacent tandem, atque invita silentia servant:
Tam bene non aliter se potuere loqui.*

MATT. 20. 20.

S. Joannes matri suæ.

Omibi cur dextram, mater, cur, oro, sinistram
Poscis, ab officio mater iniqua tuo?

*Nolo manum Christi dextram mibi, nolo sinistram:
Tam procul à sacro non libet esse sinu.*

MATT.

M A T T H. 4.

Si filius Dei es , dejice te.

N I se dejiciat Christus de-verticit Templi ;
Non credes quod sit Filius ille Dei.

A t morte humano de pectora dejicisti : benes tu,
Non credes quod sit Filius ille Dei?

L u c. 19. 41.

Dominus flens ad Iudeos.

D I scite vos miseri, venientes discite flammam ;
Nec facite o lacrymas sic perisse meas.

Nec perisse ramen poterunt : mihi creditis , vestras
Vel reprimet flammam bac aqua, vel faciet.

L u c. 18. 14.

Nec velut hic Publicanus.

I Stum ? vile caput ! quamcum mihi gratulor, inquit,
Istum quod novi tam mihi dissimilem !

Vilis ar iste abiit sacris acceptior aris :
In uno, & jactes hunc tibi dissimilem.

A C T. 9. 34.

In Saulum fulgore nimio excusatum.

Q Ualucis tenebra ? qua nox est ista dico ?
Nox nova, quam nimis luminis umbra facit !

A u Saulum fuerit cacus, vix dicere possum ;
Hoc scio, quod captus lumine Saulus erat.

D 2

L u c.

Luc. 18. 18. 19.

Beati oculi qui vident.

Cum Christus nostris ibat mitissimus oris,
Atque novum racos iussit habere diem,

Felices, oculos qui tunc habuere, vocans? VI
Felices, & qui non habuere, voco.

Luc. 7. 13. D

Filius è fratre matris redditur.

Ergo tam subire posuit vice flebilis borbor
In nasaliter candidus ire cogit?

Quos vidi, matris gemitus hos esse dolentis
Credideram; gemitus parturientis erant.

MATT. IV. 25. I

In seculi sapientes.

Ergo delitos facit, & sibi placit ab alio
Stultitia, ut velit hac ambitione peti?

Difficilisne adeò facta est, & seria tandem?
Ergo & in hanc etiam quis sapientio potest?

Tandem erat, ut possit tubi doctior esse quis?
Tanti igitur cerebri res, perisse, fuit?

Nil opus ingenio, nihil haec opus Arte furoris;
Simplius poteris scilicet esse miser.

Luc. 4.

In Iudeos Christum præcipitare conantes.

DIcite, qua ranta est sceleris fiducia vestri?
Quod nequiss demon, id voluisse scelus?

Quod nequiss demon scelus, id voluisse patrare!
Hoc tentare ipsum dæmona (credo) fuit.

R v. 7. 9.

In Draconem præcipitem.

IFrustra irucentes, tuas procul aerea rident
Astra minax, calo jambone sua fuso.

Tunc igitur cælum super ire atque astra parabas?
Ascensu tanto non opus ad barathrum.

o. 3. 4. T A M

L u c . 1 0 . 2 1

Beatae Virgini credenti.

Miraris (quid enim faceres?) sed & hoc quoq; erit
Hac ueris credis dulcia monstrans. (dis:

En fidei, Regina, tua dignissima merces!
Fida Dei fueras filia; mater eris.

M A R C . 1 2 .

Licetne Cæsari cœnum dare?

Post tot Scribarum (Christe) ips. te prælia, tandem
Ipse uenit Cæsar: Cæsar in armâ uenit.

Pugnant terribiles non Cæsar is ense, sed ense
Cæsare: quin Cæsar vinceris ipse tamen.

D 3

Hoc

Hoc quoque tu conscribe tuis, Auguste, triumphis,
Sic vinci dignus quis nisi Cæsar erat?

M A T T H. 9.

In tibiçines & turbam tumultuantem
circa defunctam.

V. Ani, quid strepitis? nam, quamvis dormiat illa,
Non tamen è somno est sic revocanda suo.

Expectat solos Christi sepor iste susurros:
Dormit enim; sed Non omnibus illa tamen.

*Ver. 24. Non enim mortua est puerilla, sed dormit.

M A T T H. 6. 19.

Piscatores vocati.

L Udiste jam pisces secura per aquara: pisces
Nos quoque (sed varia subrations) sumus.

Non potuisse capi, vobis spes una salutis:
Una salutis nobis est, potuisse capi.

M A R C. 12.

Date Cæsari,

C Uncta Deo debentar: habet tamen & sua Cæsar;
Nec minus inde Deo est, si sua Cæsar habet.

Non minus inde Deo est, solo si cetera datur
Cæsareo, Cæsar cum datur ipse Deo.

M A T T H.

M A T T H. 21. 7.

Dominus asino vehitur.

Illis igitur vilens te, te dignatur asellum,
O non vecturâ non bene digne tuâ?

Heu quibus hand pugnat Christi patientia monstria?
Hoc, quod sic fertur, hoc quoque ferre fuit.

L U C. 21. 27.

Videbunt Filium hominis venientem in nube.

Imeo veni: aerios (o Christe) accingere currus,
Inq; triumphali nube cornutus ades.

Nubem quaris? erunt nostra (ab!) suspiria nubes:
Aut sol in nubem se dabit ipse tuam.

J O A N N. 20.

Nisi digitum immisero, &c.

Impius ergo iterum clavos? iterum impius hastam?
Et totum digitus triste revolvet opus?

Tûne igitur Christum (Thoma) quò vivere credas,
Tu Christum faceres (ab truculente!) mori?

A C T. 8.

Ad Judæos mactatores S. Stephani.

Quid datis (ab miseri!) faxis nolentibus iras?
Quid nimis in tragicum præcipitatis opus?

In mortem Stephani se dant invita: sed illi
Occiso faciunt sponte suâ tumulum.

Sancto Joanni, dilecteo discipulo.

Tu fruere; angustioq; sinn caput abde (quod ô sum
Nolles in eterna se posuisse rosa)

Tu fruere: & sacro dum te sic pectore portat,
O sacerdos tergo me posuisse veki.

M A T T H. 2.

In lactentes Martyres.

Vultu matrum qui vidit, & ubera matrum,
Per pueras fluviiis (ab!) simul ire suis;

Sic pueros quisquis vidit, dubitavit, an illos
Lilia calornis diceret, annae rosas.

M A T T H. 1. 23.

Deus nobiscum.

Nobiscum Deus est! vestris hoc est (bei mihi!) vestris:
Vobiscum Deus est, & aini atque boves.

Nobiscum non est: nam nos domus aerea sumit:
Nobiscum Deus est, & jacet in stabulo?

Hoc igitur nostrum ut fiat (dulcissime Iesu)
Nos dandi stabulis, vel tibi danda domus.

Christus circumcisus ad Patrem.

Has en primicias nostra (Pater) accipe mortis;
(Vitam ex quo sumpsi, vivere dedidici)

Ira (Pater) tua de pluviâ gustaveris isth;
Olim ibit fluviiis hoc latus omne Ius.

Tunc sitiat licet & sitiat, bibet & bibet usque;
Tunc poteris tecum sonre superba frui.

Nunc hastæ interea possit praludere culter;
Indolis in pœnas spe erit istam mea.

In Epiphaniam Domini.

Non solita contenta dies facit lucis Eos,
Ecco nunc radus cesarista novus.

Persa sagax, propria : discurre per ardua Regnum
Tecta, per auratas marmoreasq; domus :

Quare o , quae intepuit Regina purpura partu ;
Principe vagitu qua domus insensuit.

Audin' Persa sagax ? Qui tanta negotia celo
Fecit , Bethleemis vagiit in stabulis.

Luc. 2. 49.

Ecce quærebamus te, &c.

TE quero misera, & quaro : tu nunc quoq; tristes
Res Patris : Pater est unica cura tibi :

Quippe quod ad pœnas tantum & tot nomina mortis ,
Ad luctum & lacrymas (hei mihi !) mater ego.

J. D. A. N. N. 1. 2.
Aquaæ in vinum versæ.

UNder rubor vestris, & non sua purpura lymphis ?
Quæ rosa mirantes tam nova mutat aquas ?
Numen

*Numen (conviva) præsens agnoscere Numen :
Nympba pudica Deum vidit , & erubuit.*

M A T T H . 8. 13.

Absenti Centurionis filio Dominus absens
medetur.

Quam tacitis inopina salvi illabientur alii !
Alii , quas illi vox tua , Christe , dedit.

Quam longas vox ista manus habet ! hac medicina
Absens , & præsens hac medicina fuit.

M A R C . 4. 40.

Quid timidi estis ?

Tanguam illi insanus faceret sua fulmina ventus !
Tanguam illi scopulos nōrit habere fretum !

Vos vestriscopuli , vos estis ventus & unda :
Non fragum cum illo qui meruit , meruit.

L U C . 2.

Nunc dimittis.

Ite mei (quid enim ulterius , quid vultis ?) ocelli :
Leniter obdultis ite supercilios.

Iusmo & adhuc & adhuc , iterūmq; iterūmq; videtis
Accipite hec totis lumina luminibus.

Jamque

Sicutque iste, & tu sis & vos bene claudite vallis :
Servate hac rotis lumina luminibus.

Primum est, quod potius te (Christe) videre : secundum,
Te visa, recta jam potius semper.

M A T T H. 13. 34.

In segetem sacram.

Ecce suam implorat, demissu vertice, falcem :
In segeti falcem da (Pater alme) suam.

Tu falcem non das 3 messem tu (Christe) moraris ?
Hoc ipsum falso est : hac mora messis erit.

L u c. 7. 37.

Cœpit lacrymis rigare pedes ejus , & capillis
extergebat.

Unda sacras sordes lambit placidissima : flava
Lambit & hanc undam lucida flamma coma.

Illa per has sordes sit purior unda ; simileque
Ille per has lucet purior ignis aquas.

L u c. 48. 41.

Quid vis tibi faciam?

Quid[volo (Christe) rogas ? quippe ab volo, Christe,
Quippe ab te(dulcis Christe) videre volo.

At

R

Epigrammata Sacra.

At video; fidelisq; oculista maria quoque fidei amans
Est mibi, quae nunquam est mea oculata, fides.

Sed quamvis videam, tamen ab oculo (Christe) vidori;
Sed quoniam video (Christe) vidori volo.

MATT. 15. 21.

Christus mulieri Cananæ difficultior.

UT pretium facias domo, donare recusas:
Usquæ rogas supplici, tantum nequæ negas.

Hoc etiam donare suix, donare negare.

Sæpe dedit, quisquis saepe negata dedit.

LUC. 1. 1.

Beatus venter & abera, &c.

ET quid si biberet Jesus vel ab ubere vestro?
Quid faciat ad vestram, quod bibit ille, futim?

Ubere mox sua & Hic (o quam non lactea!) pandet:
Enato Mater rum biber ipsa suo.

JOANN. 15. 1.

In Christum Vitam.

Ulmum vitis amat (quippe est & in arbore flama,
Quam sovet in viridis pectori blandus amat:)

*Illam ex arboribus cunctis tibi (Vitis) amasti;
Illam, quae cunctis arboreis que crucis arbore erat.*

JAN. 16. 16.

Vos flebitis & lamentabitimini.

*Ergo mibi saliente mihi, mea gaudia, Christus: (um
Quam charum (o Deus) est hoc mihi fieri me-*

Flerem, ni flerem: Solus tu (dulcis Iesu)

Lætitiam donas tunc quoque quando negas.

In gregem Christi Pastoris.

*O Grex; o nimis tam tanto Pastore beatissime!
O ubi sunt tanta pascua digna gregis?*

Nè non digna forent tanto grege pascua, Christus

Ipse suo est Pastor pascuum & ipsi gregi.

In vulnera pendentes Domini.

*Sive oculos, sive ora vocem tua vulnera, certe
Undique sunt ora (beni!) undique sunt oculi.*

Ecce ora! o nimis roseis florentia labris!

Ecce oculus! saevis ad madidi lacrymas!

*Magdala, qua lacrymas solita es, qua basia sacro
Ferro pedi, facta de pede summe vicesta?*

Ora pedi sua sunt, tua quo tibi basia reddat:

Quo reddat lacrymas scitibus est oculas.

M T T A M

M A R C.

Paralyticus convalescens.

Christum, quod misero facilis peccata remittit,
Scriba blasphemum dicere non dubitant.

Hoc scelus ut primum Paralyticus audierat; ira
Impatiens, lectum sustulit atque abiit.

(illi) Joann. 3. 19. Tunc sustulerunt lapides.

Saxa? illi? quid tam fædi vulnere furores?
Quid sibi de faxis hi vulnere suis?

Indolem, & antiqui agnoscere vestigia patris;
Panem de faxis hi vulnere suis.

In resurrectionem Domini.

Nasciris enim tecumque tuus (Rex aetæ) mundus;
Teum* virginco nascitur à cuncto.

Tecum in natales properat natura secundos;
Atque novam vitam te novum orbis habet.

Ex vita (Sol alme.) tua vitam omnia sumunt;
Nil certè, nisi mors, cogitur inde mori.

At certè neque mors: nempe ut queat illa sepulchro
(Christe) tuo condì, mors volet ipsa mori.

* Joann. 19. 41. οὐδὲ ἐδίπω εἰδεῖς θέτιν.

MATTH.

M A T T H. 28. 17.

Aliqui verò dubitabant.

Scilicet & tellus* dubitat tremebunda: sed ipsū hoc,
Quod tellus dubitat, vos dubitare vetat.

Ipsi custodes vobis, si queritis, illud
Hoc ipso dicunt, *dicere quod nequeunt.

*Vers. 2. Καὶ οὐδεὶς ἐγένετο μήγας.

*Vers. 4. οὐδεὶς διαβάλλει τὴν εἰρήνην καὶ ἐγένετο αἷσαν γεγένθει.

J O A N N. 20.

In vulnerum vestigia quæ ostendit Dominus,
ad firmandam suorum fidem.

His oculis (nec adhuc clausis tuis eis fenestris)
Invigilans nobis est tuus natus amor.

His oculis nos cernit amor tuus : his & amorem
(Christe) tuum gaudet cernere nostræ fides.

LUC. 27. 19.

Mittit Joannes qui querant à Christo, an is sit.

Tu qui adeò impatiens properasti agnoscere Christum.
Tunc cum claustra inter te tenuere tui, (stum,
Tu, quis sit Christus, rogatas ? & queris ab ipso?
Hoc tibi vel murus dicere quisque potest.

J O A N N. 18. 10.

In Petrum auricidam.

Quantumcunque ferox eris hic (Petre) fulminat
Tu tibi jam pugnas (o bone) non Domino. (enfis,
Scilicet

*Se licet in miseram furio implacabilissimus aurem,
Perfidia testimonia quiescere tua. pila.*

M A R C . 3.

Manus arefacta sanatur.

Felix! ergo tua spectas natalia dextera,
Que modo spectans flebile funus erat.

*Qua nec in exteros modò dextera profuit usus;
Certè erit illa tue jam manus & fidei.*

(Matt. 28. 34)

H
In Pontium male laitum.

I
*Lla manus lavat unda tuas, & quinque Fides
Ab tamen illa scelus non lavat unda tuum.*

*Nulla scelus lavat undatum a vel si lavet ulla,
O viola ex oculis illa venire tuis.*

(Matt. 17. 27)

T
In pisces dotatum.

T
*Upiscem si, Christe, velis, venit ecce, suumque
Fert pressum: tanti est vel perisse tibi.*

*Christe, foro tibi non opus est; addicere summos
Non opus est; ipsum se tibi pisces emet.*

2211.2

JOANN.

Epigrammata Sacra

37

Ego vici mundum.

U contra mundum dux es meus; optime Iesu?
At tu (me miserum!) dux meus ipse jaces.
Istu, dux meus, ipse jaces, spes nulla salutis?
Immo, ni jaces tu, mihi nulla salus.

In ascensionem Dominicam.

V Adit (Io!) per apertas sui penetralia cœli:
It cœlo, & cœlum fundit ab ore novum.

pargitur ante pedes, & toto fidere pronus
Nam propius Solis Sol bibit ora sui.

Si fratri debere negans sua luctuina Phœbe,
Aurea de Phœbo jam meliore redit.

Is, de te victo, tu das (Pater) ipse triumphos:
Unde triumphares, quis satiss alter erat?

In descensum Spiritus sancti.

Am cœli circum tonuit fragor: arma, minasque
Turbida cum flammis mista ferebat hyems.

Iclamat Iudæus atrox; Venit ecce nefandis,
Ecce venit merit fulminis ira memor.

trum ubi composto sedet fax blandior astro,
Flammæque non fasces lambit amica comas;

E

Iudeus

*Iudais, fulmen quia falsum apparuit esse,
Hoc ipso verum nomine fulmen erat.*

O Γεραῦ ὁ τόπος θεῷ· πόλεμον καὶ ἀπειλὰς
τὸν τρόπον τούτου μὲν οὐδὲν Σιφρίκατ.
Αὔτην Ιεράποτε, μηδέ τις καρδῶν τὸ κέρηνον,
Ἐφθασε τὸ δρυκίς τα πρόπτον προσώπους.

***A**λλὰ γαληνάδι φύτε καὶ ἡ πουχον ἄστρων
Φλέγμα, καὶ ἀβλήτις λείχε φιλόν τολούμενος,
Ἐκθεμένη. ὅπης καίνοις ὥκην πλαισίος,
Νιψί ἐπειδὴ θάτη πόδε καρακάση.

JOAN N. 30¹⁶.

Sic dilexit mundum Deus, ut Filium morti
traderet.

AHnīmis est, illum nostra vel tradere vita:
Gaudēta gnos faceret, tunc facit oscularū?

Unde & luxuriare potest, habet hinc mea vita:
Amplè & magnifice mors habet unde mori.

LUC. 14. 19.

Juga boum emi.

AD cœnam vocore (domini quod iussu velchuit)
Tu mibi noscio quos, dicit in epie.) boves.

Imò vale, nobis nec digni nec utilis hospes!
Cena tuos (credo) malis habens boves.

ACT.

D. Paulum, verbo sanantem claudum, pro
Mercurio Lystres adorant,

Quis Fagus hic, quo Pactoli nova volvitur unda?
Non homini vox est hac : Deus ille, Deus.

Salve, mortales nimium dignate penates !
Digna Deo soboles, digna tonante Deo !

O salve ! quid enim (alme) tuos latuisse volentes ?
Te dicit certe vel sua lingua Deum.

Laudem hanc hand miror : Meruit facundus haberis,
Qui clando promptos suos habere pedes.

In S. Columbam ad Christi caput sedentem,

Cui sacra fiducia voluntis suspendens ala?

Hunc nive plus nivem cui dabis illa pedem?

Christe, tuo capirotoris sed festina autem,
Qua ludit densa blandior umbra coma.

Ihic arcano quid non tibi murmuronarrat:
(Murmure mortales non imitante sonos)

Sola avis haec nido hoc non est indigna cubare :
Solus nidus hic est haec bene dignus ave.

Pη ταχεργάς ἀλει πέρυγύ δεσφέατα έρεμός είναι
Η πη κοῖτα φίγει παν πόδες χλοεύεις

Χεισὲ τῇ καραλῇ πάσις πέρυγασιν ἐπείγει.

Πῇ ζητά τοι μετόδις πάκες μάλα πλοκύμως.

Ποιῶ σε ἀρρένων ψυχοθεσματην ἀγοράν ;
"Αρρέν", εἰς οὐχέτοι μόνον ἀνδρομένος.

Μέντα μὲν δὲ δύρις καλίστης εἰς ἀξία πάντης
"Αξία δὲ δύριθθε" μέντα μὲν δὲ καλίστης.

Act. 12.

In fores Divo Petro sponte apertas.

Quid juvis clausisse fores (bone janitor) istas ?
Et Petro claves jam liquet esse suas.

Dices, Sponte patent : Petri ergo hoc scilicet ipsum
Est clavis, Petro clave quidam handopus est.

Luc. 15. 2.

Murmurabant Pharisei, dicentes, Recipit
et peccatores & comedit cum illis.

Ah male, quisquis is est, pereat ! qui scilicet istius
Conviviam (savus !) non finit esse suum.

Istius cum Christus conviva adjungitur, istius
O non conviva est Christus, at ipse cibus.

Matth. 15.

In trabem Pharisaeicam.

Cedant, qua, rerum si quid tenueratq; minutum est,
Posse acie certa figere, vitra dabunt.

*Itris opus mira? Pharisaeum optica trabs est,
Ipsum (vera loquor) quā videt ille nihil.*

JO ANN. 9. 22.

Constituerunt ut si quis confiteretur eum esse
Christum, synagogā moveretur.

Nfelix Christum reuersus quicunque colendi!
O reuersus infelix! quam tua culpa gravis!

In summis igitur summis damnabere cœlis:
O reuersus infelix! quam tua pena gravis!

M A T T H. 20. 20.

De voto filiorum Zebedæi.

Ita tibi (Joannes) tibi sit (Iacobe) quod optas:
Sic tibi dextra manus; sit tibi læva manus.

Pro, alia in calo est, & non incommoda, sedes:
Si neque læva manus; si neque dextra manus.

Ali hanc aut illam nolo mibi querere partem:
O, cœlum, cœlum da (Pater alme) mibi.

JO ANN. 6.

Ad hospites cœnæ miraculosæ quinque
panum.

Escere pane tuo: sed & (hospes) vescere Christo:
Est panis pani scilicet ille tuo.

Tunc paro hunc CHRISTI vestem, sicut (hospes) abibit,
Panem ipsum CHRISTUM si magis esurias.

JOANN. 16. 32. c

De Christi contra mundum pugna.

Tunc miser? tu (Mundus ait) mea fulmina contra
Ferremus, armis cum gabi nuda manus?

Illi tor; manibusque audacibus injice vincula:
Injecit lictor vincula, & arma dedit.

ACT. 9. 29.

Graci disputatores Divo Paulo mortem
machinantur.

Eugo argumentum! sic disputat: sive sophista!
Sic pugnum Logices bringare, sic decur.

Hoc argumentum in causam quid (Grecole) dicit?
Dicit, re in causam dicero possibil.

Luc. 22. 26.

Qui maximus est inter vos, esto sicut
qui minimus.

O Bone, discipulus Christi quis maximus esse?
At verò fies hac ratione minor.

Hoc sancte ambitionis iter (nisi crede) tenendum est.
Hoc ratio; Tu, ne sis minor, esse velis.

Luc.

In lacrymantem Dominum.

Vobis (Judei) vobis hac volvitur unda,
Quia vobis, quoniam spernitis, ignis erit.

Eta faces (Romane) faces ! seges illa furoris ,
Non nisi ab his undis, ignea messis erit.

M A T T H . 2 .

Christus in Egypte.

Hunc ta (Nitidus) tuus majori summine monstra :
Hunc (nimis ignotum) dic caput esse tibi.

Jam tibi (Nile) ramus ! jamque multis inundas:
Ipse tuus jam sis latitiae fluvius.

M A T T H . 9 .

**In cæcos Christum confitentes , Phariseos
abnegantes.**

Ne mibi, tu (Pharisee ferox) tua lumbina jactes :
Encaens et Christum cactus at ille videt.

**Tu (Pharisee) ne quis in Christo cernere Christum :
Ille videt cactus ; vacuus es ipse videns.**

M A T T H . 16. 24.

Siquis ponet me veniet, tollat crucem &
sequatur me.

(Christe , est :

Ergo sequor , sequor, in ! quippe & mibi crux mea ,
Parva quidem ; sed quam non satiss. ecce, rego.

*Non rego? non parvū bene? ideo neq; parva putanda est,
Crux magna sit, paryam non bene ferre crucem.*

Luc. 5. 33.

Relictis omnibus sequutus est eum.

Quoniam Matthaeus opes, ad Christi iussa, reliquit,
Tum primum verè cōspicere habere suas.

*Iste malarum est usus opum bonis, unicus iste;
Eesse malas homini, quas bene perdat, opes.*

M A T T H. 25. 39.

Edificatis sepulchra Prophetarum.

Sanctorum in tumulis quid vult labor ille colendis?
Sanctorum mortem non finit ille mori.

*Vane, Prophetarum quo ponis saxa sepulchris,
Torques lapidum, quejs periēre facis.*

M A R C. 3.

*In manum aridam quā Christo mota est
miseratio.*

Prende (miser) Christum; & cum Christo prende
At manca est (dices) dextera: prenderemus.

*Ipsum hoc, in Christum, manus est: hoc prendere
Christum est,
Quā Christum prendas, non habuisse manum.*

Ad

Ad D. Lucam medicum.

Nulla mibi (Luca) de te medicamina posco;
Ipse licet medicus sis, licet ager ego;

Quippe ego in exemplum fidei dum te mibi pono;
Tu, medice, ipse mibi es tu medicina mea.

OTdν ἐγώ, Λυκό, καὶ τοι μοι φάρμακον αἴτω,
Καὶ εὐ οὐτιστεῖς πάντα μετ' ἐγώ τοποθέτεις.

Ἄλλος ἐγώ φάρμακον πάλεις μοι πίστης αὐτὸς,
Αὐτὸς ιαθεῖς, ἔμοι γέροντας αἰτεῖν.

Luc. 14. 4.

Hydropicus sanatus, Christum
jam sicutiens.

Pellitur inde fratres; sed et hinc fratres altera surgit:
Hinc frater ille magis, quo fratres inde minores.

Felix ô, quod mortem poterit qui temnere morbus!
Cui vita ex ipso fonte fitur aqua!

In coetum caelestem omnium Sanctorum.

Felices anima! quae calo debita virtus
Iam portuit vestris inferuisse polis.

Hoc dedit egregii non parcus sanguinis usus;
Spesque per obstantes expatiata vias.

O ver! ô longa semper seges aurea lucis!
Nocte nec alterna dimidiata dies!

O qua palma manus ridaeque flante corona !
O nix virginea non temeranda rogal !

Pacis insosigne post illuc ora videlicet
Vos Agni dulcis lumina : vos — Quid ago ?

МАТТН. 8. 13.

Christus absenti medetur.

Vox jam missa sua potuit jam tangere metas ?
O superi ! non hoc ire sed esse fuit.

Mirac' lum fuit ipsa salu (bene credere possis)
Ipsum, mirac' lum est, quando salutis iter.

JOANN. 9.

Cæcus natus.

Felix, qui potuit tante post nubila noctis
(O dignissimam nocte !) videre diem :

Felix ille oculus, felix utring; putandus;
Quod videt, & primum quod videt ille Deum.

МАТТН. 9.

Et ridebant illum.

Luctibus intantis, Christum ridere vacabat ?
Vanior iste fuit risus, an iste dolor ?

Luctibus intantis hic vester risus, ineptus,
(Credite mi) nescius maximus esse dolor.

MATTE.

Epigrammata Sacra.

42

M A T T H E W . 1 3 . 2 5 .

In sapientiam seculi.

Non olim sapere (hoc viceret valadre magistris)
Nō retrahat lassos alta ruina gradus.

Immo mihi dico, Noli sapuisse profundum;
Non ego ad infernum me sapuisse velim.

In stabulum ubi natus est Dominus.

Illa domus stabulum? non est (Puer auree) non est:
Illa domus, quā tu nasceris, est stabulum?

Illa domus vero domus est pulcherrima mundo;
Vix cœlo dici vnde miser illa tuo.

Cernis ut illa suo p̄fissim domus ardeat auro?
Cernis ut effusis rideat illa rosis?

Sive aurum non est, nec queror a rident illis;
Ex oculis facile est esse probare tuus.

O IXOΣ ὁ ΔΙΟΣ αὐτον. οὐ μέ. οὐδὲ οἴσθι, "Inσοῦ,
Ἐν δὲ τῷ πίκῃ αὐλιον επέλεγον".

Οἰκον μὲν τοτ μάλα δὲ καθειτερούσι.
Οὐερεν δὲ τὸ μικρότερο πάλεγον.

"Ηγίει καῖνο νεῶ δέμη τε μυτικέστερο χρύσω,
"Ηγίει καῖνο νεῶς δέμη πόδεσις μιλᾶ.

"Ηγ. πόδεν ἔχει γελᾶ, λιδε δὲ τε χρύσους ἐκτίσεις
"Ἐν τοις δὲ ἐφεδραιῶν δέμη εἰσι χρύσων.

A C T .

S. Stephanus amicis suis, funus sibi
curantibus.

Nulla (precor) busto surgant mibi marmora: bustum
Hec mibi sunt mortis conscientia saxa mea.

Sic nec opus fuerit, notet ut quis carmine bustum,
Pro Domino (dicens) occidit ille suo.

Hic mibi sit tumultus, quem mors dedit ipsa; meique
Ipse hic martyrum sit mibi martyrium.

In D. Joannem, quem Domitianus ferventi oleo
(illæsum) indidit.

Illum (qui, toto currens vaga flammula mundo,
Non quidem Ioannes, ipse sed auctor amor)

Illum ignem extingui, bone Domitiane, labore?
Hoc non est oleum, Domitiane, dare.

In tenellos Martyres.

A h quis tam proprio cecidit sic funere, vita
Hoc habuit tantum, posse ut ille mori.

At cuius Deus est sic natus funere, mortis
Hoc tantum, ut possit vivere semper, habet.

M A T T H. 4. 24.

Attulerunt ei omnes malè affectos, dæmoniacos,
lunaticos ---- & sanavit eos.

Collige te tibi (torvi Draco) furiasque faciesque,
Quasq; vocant pestes nox Erebūsq; suas:

Fac

*Fac colubros jam ros a mortua vibrat Erinnys;
Collige, collige se forsis, ne —— pereas.*

Luc. 3.

*Tuam ipsius animam pertransibit
gladius.*

(nullum)

Quando habeat gladium tua, Christe, tragædia
Quis fuerit gladius, Virgo beata, tuus?

Nämq; nec ulla alias tibi sunt data vulnera, Virgo,
Quam quæ à vulneribus sunt data, Christe, tuus.

Forsan quando senex jam caligantior esset,
Quod Simeon gladium credidit, hasta fuit.

Immo neque hasta fuit, neque clavus, sed neq; spina:
Hei mihi, spina tamen, clavus, & hasta fuit.

Nam queisq; malis tua, Christe, tragædia crevit;
Omnia sunt gladius, Virgo beata, tuus.

In sanguinem circumcisionis Dominicæ.

Ad convivas, quos hæc dies apud
nos solennes habet.

Heus conviva! bibin? Maria hac, Marieq; puel-
Mittunt de prælustra bibenda suo. (Ius,

Una quidem est (toti que par tamen unica mundo)
Unica gutta, suo que tremit orbiculo.

O bibite

O bibite blac : qualem aut quantum vos evanque bibistis,
(Credite mi) mil tam suave bibistis adhuc.

O bibite & bibite ; & restat tamen usque bibendum :
Restat , quod poterit nulla domare sitis.

Scilicet hic , mensura sitis , mensura bibendi est :
Hec quantum cupias vina bibisse , bibis.

LUC. 2.

Puer Jesus inter Doctores.

Fallitur ad mensurum qui perdit quinq; profundum,
Ceu possint laves nil sappisse gene.

Scilicet & herbe male mensuratur Apollo ;
Et bene cum capit is stat nive , mentis hyems.

DISPAR. & in tempore defesi quoque posse magistra :
Canitem capitis nec potest esse caput.

JOANN. 2.

Ad Christum , de aqua in vinum versa.

Signatus tuus hunc hostis habet contraria signis :
In vinum trifiles tu mihi vertis aquas.

Ille autem è vino lacrymas & iugia ducens ,
Vina iterum in trifiles (hei mihi !) mutat aquas.

LUC. 2.

Christus infans Patri sifflitur in templo.

Agnus eat , ludatq; (licet) sub patre perulco ;
Cumq; sua longum coniuge thrtur agat.
Conciliatorem

Conciliatorem vobis h̄o sp̄ma, ita purgatum;
 Nec tener ut vulnus, n̄am suu facta ferim.
 Hactenus exigna hac, quasi munera, lufsumus; hac quo
 Multum excusant̄ sunt capienda manus.
 Hoc Dominum est; de quo, toto tibi dicimus ore,
 Sumo Rector: metuens ab eo, sumus summi regnum.
 Dominum hoc est, hoc est; quod scilicet audire ipso
 Esse Deo dignum; scilicet ipse Deus.

M A T T H. 8.

Leprosus Dominum implorans.

Credo quād ista potes, velles modò: sed quia credo,
 Christa, quād ista potes, credo quād ista potes.
 Tu modò, tu faciles mihi, Sol meus, exere unlus;
 Non poterit radios nix mea ferre tuos.

M A T T H. 8.

Christus in tempestate.

Quod ferues tanto circum te, Christe, tumultu.
 Non hoc ira maris, Christe, sed ambitio est.
 Hec illa ambitio est, hoc tanto te roget ore,
 Peccat ut ad monitus, Christe, tacere tuos.

A C T S. 16. 21.

Annunciant titus, quos non licet nobis suscipere,
 cum simus Romani.

Hoc Caesar tibi (Roma), tuus dedit, armag; solis
 Romanis sigillis non licet esse piiss?

Ab

*Ab meliori, tragicis nullus ribi Cæsar in armis
Alius ambulet deponuisse equo;*

*Nec domini voluctis facies horrenda per orbem
Suetu*s* tibi in signis torva venire cisis;*

*Quam miser ut stares de te tibi (Roma) triumphas,
Ut tantè fieres ambitione nihil.*

*Non tibi, sed fecili vinci: prob lauria trifiss!
Lauria, Corbereis aptior umbra comic!*

*Tam turpi vix ipse pater diademate Pluto,
Vix seder ipse suo tam niger in felio.*

*Dicitor Cæsar quis redit hoc tibi (Roma) triumphis:
Cæsarec, aut (quod idem est) egregie misera es.*

M A T T H. 4.

M A T T H A I M
Hic lapis fiat panis.

*E*t fuit: ille lapis (quidam sic dicere?) panis.
Christe, fuis: panis sed tuus ille fuis.

*Quippe, Patris cum sic traherit suprema voluntas,
Est panis, panem non habuisse, tuis.*

*A*πό οὐ τοι δέτε (εἰστερνά θίμες δέτε) εἰκέτε
χαριστού ἀριθμού οὐ λίθος· ἀλλα πόσις.

*"Εν τοις Φαρισαίοις εἴη μαγέλε το θίλημα
Ἄριθμος δέ τοι οὐ λίθος, τοις ἀριθμοῖς οὐδείς.*

M A T T H.

Molier Canaanitis.

Q Vicquid Amazonis dedit alio fama pueris,
Credite? Amazoniam et rursum sicca fidei
Fama, tam fortis fidei? jam credo fidem esse
Plus quam granum uricis formine generis.

Luc. 11.
Deus, post expulsum Daemonem mutum, maleficio
Judges es obcurat.

Unus pend opera duplēcē tibi Daemon frangit:
Iste quidam Daemon mutus, ut ille loquax.
Scilicet in laudes (qua non tibi laurea surgit?)
Non magis hic loquitur, quam tacet ille suus.

JOANN.

Dicebant, Verè hic est propheta.

Post me que videant, nos quæ miraculā tangant,
Hec & quæ gaudent (Christe) dabas populo,

Jam Vates, Rex, & quicquid pia nomina possunt,
Christus erat: velle dicere, venser erat.

Namque his, quicquid erat Christus, de ventre repletus
Omnes illud vero nomine venter erat.

R

JOANN.

Explanatoria S. Agn.

J. R. A. M. T. P. A. B.

Christus ambulabat in porticis Solomonis,
& hyems erat.

Bruma tibi vixit validior detinueris
Si fuit; haud anni, nec sua bruma fuit.

Bruma tibi vixit validior detinueris
Per sibi non natu ex patiata rosas.

At, tibi ne possit se tam bene bruma negare,
Sola haec, quam vibrat gens tua, *grando vetat.
In quibusque annis, mutatis in aliis, sustulerunt lapides.

M A T T. H. 28.

Dederunt nummos militibus.

Ne miles vellet ista loqui, tu mulier non sis? miles
Dona, quod possit, tu tamen patet ipse, loqui. VI.

Quae facis à quoquam, pretiosuadente, taceri;
Clarius, & dici turpis ista facis.

Beatae Virginis.

De salutatione Angelicae.

Xipsi suum regno Cui aveniunt annunciantes;
Recepimus pennam candidiore venire.

Sed riteat, quis Xipsi tuum quoque annuntiat, ales;
Xips meum pennam candidiore venire.

M. L. O.

Qui

Epigrammata Sacra.

59

Quis dicat mihi X̄p̄ meum maḡe candidus aut
Quād tibi quā dicit candidus ille tuum?

Virgo, rogar, quid candidus quād candidus illa
Esse potest? Virgo, qua rogar, esse potest.

Xāp̄ tuum (Virgo) donas tibi candidus ille;
Donas candidior zu mibi X̄p̄ meum.

Xāp̄ meum de Xāp̄ tuo quid differat, audi:
Ille tuum dicit, tu paris (acc.) meum.

Pontio lavanti.

Non sat̄ est cader, nisi stuprum hoc insuper addas,
Et iam virginea sis violator agna?

Nympha quidem pura hęc & honesti filia fontis
Luget, adulterio jam temerata tno.

Casta verecunda properas cum murmurē guera;
Nec sat̄ in lacrymam se pueras esse suam.

Desine tam nitidas stuprare (ab, desine) voras;
Aut die, qua miseras unda lavabit aquas.

In die passionis Dominicæ.

Tame ego sim retricuſ? valeant jejunia: vinum
Est mihi dulce meo (nec potest esse) cado.

Est mihi quod castis, neque prelum passa, racemis
Palmitæ virginis protulit uva parentis.

Hoc mihi (ter denis sat enim maceravit annis)
Tandem ecce è dolio prabibit busta suo.

Famque iste, & o quanto calet aetius aromate torrens !
Acer ut hinc aqua divite currit pector !

Qua rosa per cyathas volitat tam viva Falernos ?
Massica qua tanzo fidere vina tremunt ?

O ego nescibam ; utque ecce est Vinum illud amoris :
Unde ego sum tantus, unde ego par cyathis ?

Vincor : & ob istis totus propè misceor auris :
Non ego sum tantus, non ego par cyathis.

Sed quid ego invicti meo bona robera vini ?
Ecce est, qua validum diluit, * unda, merum.

Job. 19. & continuò exivit sanguis & aqua.

In die Resurrectionis Dominicæ.

Venit ad sepulchrum Magdalena ferens
aromata.

Quin tu quoq; busta tui Phoenicis adora;
Tu quia, fer tristes (mens mea) delitias.

Si nec aromata sunt, nec quod tibi fragrat amorum;
(Qualis Magdalena est missis odora manu)

Est quod aromatibus prestat, quod prestat amori:
Hoc tibi molitur, hec gemmea lacrymula.

Et lacryma est aliquid : neque frustra Magdala flevit:
Sentiit hac, lacrymas non nihil esse suas.

Epigrammata Sacra.

57

His illis (& tunc cum Domini caput iras amomio)
Invidiam capitem fecerat esse pedes.

Nunc quoq; cum finis huic tanto sub aroma fudet,
Plus caput ex oculis, quo licet, illa suis.

Christe, decent lacryma: decet isto rore rigari
Vixit hoc aeternum mane, tuumq; diem,

Luc. 34.

In cicatrices Domini adhuc superstites.

Arma vides; arcus, pharetrāmque, levēsq; sagittarū,
Et quocunq; fuit nomine miles Amor.

His fuit usus Amor: sed & hac fuit ipse; suumq;
Et jaculum, & jaculis ipse pharetra suis.

Nunc splendent tantum, & deterso pulvere bellū
E memori pendent nomina magna tubo.

Tempus erit tamen, bac̄a ira quando arma, pharetrāmque,
Et sobolem pharetra spicula stradet Amor.

Heu! quā tunc animā, quo stabit conscientia vulnū,
Quā scelus agnosceret dextera quaq; suum?

improbe, qua dederis, cernes ibi vulnera, miles,
Quā ibi cunq; thus luserit arte furor.

Sen digito suadente tuo mala Laurus inibat
Temporibus; sacrum sen bibit bastalarus:

Sive tuo clavi sauvam rubnēre sub iethu;
Sen puduit iussi ire flagella tuis,

F 3

improbē,

*Improbis, quo dederis, cernere ibi vulnera, milles;
Quod dederis vultus, cernere, vultus erit.*

*Playa si vindex clavosque rependeret & hastam;
Quo querreperdet, erit clavus & hasta sibi.*

*Qui tam terribiles, tam justas moverit iras?
Vulnera pugnabunt (Christe) vel ipsa tibi.*

JOANN. 14.

Pacem meam do vobis.

Bella vocant: arma (ò socii) nostra arma paremus.
Atque enses: nostros scilicet (ah!) jugulos.

*Cur ego bella paro, cum Christus dat mihi pacem?
Quod Christus pacem dat mihi, bella paro.*

*Ille dedit (nam quis potuit dare certior autor?)
Ille dedit pacem: sed dedit ille suam.*

ACT. 9.

In D. Paulum illuminatum simul & excusatum.

Que, Christe, ambigua hec bifidi tibi gloria reliquit?
Quod simul huic oculos abstulit, atque dedit?

*Sancta dies animi, hac oculorum in nocte, latibat;
Te ut possit Paulus cernere, cæcus erat.*

JOANN.

Ego sum via. Ad Iudeos spretores Christi.

OSed nec calcanda tamen; pes im-probe progrederi?
Improbis pes, ergo hoc caeli erat ire viam?

Ab pereat (Iudee ferox) pes improbus illi;
Qui caeli tritam sic facit esse viam.

MATTH. 3.

In nocturnum schyemaleiter infantis Domini.

ERGO viatores tenebas, cum Prole Parentem;
Nox habebas, quae est digna nec ultra dicas?

Nam quid ad bac Pueri vel labra, genasve Parentes?
Hoc quid ad bac facient oscula, nox & hyems?

Lilia ad bac faceret rosa; quicquid & bacis?
Eterna Zephyrus qui repot in viola.

Hic meruere, quibus vel nox si nullus; vel illa?
Si sit, eat nostra purior illa die.

Ecce sed hoc quoque nox & hyems clausere temulos;
Et quis scit, quid nox, quid meditetur hyems?

Ah nè quid meditetur hyems savire per Austras?
Quaq; soles nigros nocte mala ferre mox us?

Ah nè nocte eas earris non modibus Enris!
Aspera nè tecicos nuntiet aura Nox!

*Hec quod habent tenebras ; quod vera pericula secum !
Quos noctem dominam, quamq; monstra colunt !*

*Quot vagae qua falsis veniunt ludibriis formis !
Trux oculus ! Stygio concolor uia Deo !*

*Sed veris ea, siue vagis sunt monstra figuris ;
Virginei salis est hinc, salis inde metus.*

*Ergo veni ; totque veni resonantior arcu ,
(Cynthia) pregnantem clange procul pharetram.*

*Monstra vel ista, vel illa, tuis sint meta sagittis ;
Nec fratris jaculum certior aura vebat.*

*Ergo veni totq; veni flagrantier ora ,
Dignaq; Apollineas sufficiuisse vicet.*

*Scis bene quid deceat Phœbi lucere sororem :
Ex his, si nescis, (Cynthia) disloc' genis.*

*O tua, in his, quanto lampas formosior iret !
Nox suam, ab his, quanto malit habere diem !*

*Quantum ageret racitos bac luna modestior ignes !
Atque verecundis sobria staxes equis !*

*Luna, tua non est rosa tam pudibunda dies :
Nec tam virginea fax tua flore tremet.*

*Ergo veni ; sed & astra, tuas age (Cynthia) turmas :
Illa oculos pueri, quos imitantur, babent.*

*Hinc oculo, hinc astro : ut perili face nictat mirumque ;
Aetheris os, arque os atberem Pueri.*

Aspice, quād bēne nō uirūs que dēcāre uerūmque !
Quād bēne in alternae mūdra regna manus !

Ille oculus cæli bōe sifflaret in aetherē frontis;
Sive astrum hoc Pueri, fronte sub aetherē.

Si Pueri hoc astrum aetherē sub fronte micaret,
Credas & hunc oculum non minūs esse suum.

Ille oculus cæli, bos sifflaret in aetherē frontis,
Non minūs in aethere sifflaret esse suis.

Tam pulchras variare vices cum fronte Puelli,
Cumq; Puelli oculis, aether & astra queant.

Astra quidem vellent; vellent aeterna pacisq;
Fœderatae sedis innire vicem.

Aether & ipse (licet numero tamdispare) velles
Mutatis oculis tam bona palla dari.

Quippe irat cælum quanto melioribus astris,
Astra sua hos oculos si modo habere queat !

Quippe astra in cælo quanto meliora micarent,
Si frontem hanc possint cælum habuisse suum.

Aether & astra velint; frustra velit aether, & astra:
Ecce negat Pueri fronte, oculisq; negant.

Ab neget illa, vegent illi; nam quem aether & mallicant
Isti oculi? aut fronte hac quamvis astra velint?

Quid si aliquod blandâ face lenè renideat astrum?
Laetitia si cæli iqrq; quærerq; via est?

Blandior hic oculis, rosas habet quae videt in oculis,
Lactea frons hinc est rorq; quareloq; tangere.

Ergo negant, et loquuntur; suum sibi fidem servent
Sidera de celis non brine danda sunt.

Ergo negant: sequitur ecce suis sub nubes recondantur;
Sub tenera occidit sub superciliis:

Nec clandi contenta sui minimum in celo;
Quarunt in gremio Martis ubi lavantur.

Non nisi sic tactus ubi nix seper illa pruina;
Castaque, non gelida frigore veniat hyems.

Scilicet iste dies tam pulchro vespere ringens;
Dignus; & hos soles sic decet occidere.

Claudat purpureum qui claudit vesper Olympum;
Punico placas tibi (Phoebe) coro;

Dum tibi lasciviam Thetis auger adulera noctem.
Pone per Hesperias strata pudenda rosas.

Illas nempe rosas, quas conscient purpura pinxit;
Culpa pudoreq; suu quibus dedit esse rosas.

Hos soles quibus noctes, castaque, cubile,
Quod purum sternet per mare virgo Thetis;

Hos, sancti flores; hos, tam sincera decebant
Lilia; quaque sibi non rubore rosa.

Hos, decinit sinuus his; ubi toto fidere promis;
Ecce lavant se se lacteo in oceano.

*Atq; lavare mundum, suo sa manosolvant, Agnus novi
Ipsa dies ex hoc die bibat ore dicemus.*

*Qui dicit dominus carnis sicut agnus centrus
Johann. 16. 26. (v. 1) v. 30*

Non dico , me rogaturum Patrem pro vobis.

AH tamen Iple roga : tibi scilicet ille roganti
Esse nequit durus, nec solet esse, Pater.

Ille suos omni facie te figit amores ;

Inq; tuos toco effunditur ore sua.

Quispe, tuos spectans oculos, se spectat in illis ;

Inq; tuo (Iesu) se faver ipse suu.

Ex te metitur feso, & sua numina discit :

Inde repercusse redditur ipse sibi.

Ille tibi se, te ille sibi par nescit utrinque :

Tam tamen est, ut nec sic magis ille suus.

Ergo roga : Ipse roga : tibi scilicet ille roganti

Esse nequit durus, nec solet esse, Pater.

Illum ut ego rogitem ? Hoc (eben) non ore rogandum ;

Ore satis puras non faciente preces.

Illum ego si rogitem, quis scit quibus ille procellis

Surgat, & in miserum hoc quæzonet ira caput ?

Isto etiam forsitan veniet mihi fulmen ab ore :

(Sape isto certè fulmen ab ore venit)

Ille unâ irati forsitan me cuspide verbi,

Uno me natus figet, & interii :

Non

*Non ego, non rogatum: mihi scilicet ille rogans.
Durior esse potest, & solerit esse, Rater.*

*Inimo rogabo: nec ore meo tamen: immo rogabo.
Ore meo (Iesu) scilicet ore tuo.*

In die Ascensionis Dominicæ.

USq; etiam nobros Te (Christe) tenemus amores?
Heu cœli quancam binc invidiam patimur!

*Invidiam patiamur: habent sua sidera cœli;
Quaq; comunt tremulas crista ora faces;*

*Phœbēnq; & Phœbam, & tot pīta vellera nubis;
Vellera, que roseā Sol variavit aēn.*

*Quantum erat, ut finirent hāc una nos face ferri?
Una sit hīc: sunt (et sunt) ibi mille faces.*

*Nil agimus: nam tu quia non ascendis ad illum,
Æther* descendit (Christe) vel ipse tibi.*
* A. 1. Nubes suscepit eum abituit.

NTYXTI ἡμέτερη στ, Χειστ, ἔχομν τὸ πρῶτον;
Οὐρανοῦ ὑπόστατο τὸ φύλον τὸς ἔχομν.

*"Αλλὰ ἔχομν. ἔχει ἡδὺ τὸ δί' αἰγαλευπτα αἰθέρη.
"Αφετι, καὶ φοῖσεν, καὶ τελεῖ τὴν τροφίλων.*

*"Οώντες Κλει, ἡμῶν δορ' εἴη τὸ διάδρομον;
"Ασπον δὲ ἡμῶν δι' εἰστοι δορ' ἔκατον.*

*Πλάνη μάτιον. δοτι Χειστ οὐ καὶ ἀράταις εἰς ἀντόρη,
Αὔτοις μᾶν κατέβη ὑεργός εἰς τὸ τέρας.*

Cæcus implorat Christum.

IMproba turba rato. Mibi tam mea vota propinquat,
Et linguam de me vis tacuisse meam?

Tunc ego runc faceam, mibi cùm mens illa loquar;
Si nescis, oculos vox habet iusta meos.

O noctis miserere mea, miserere; per illam
In te qua primo riserit ore, diem.

O noctis miserere mea, miserere; per illam
Qua nisi te videat, nox velis esse, diem.

O noctis miserere mea, miserere; per illam
In te quam fidei nox habet ipsa, diem.

Hac animi tam clara distroga illam oculorum:
Illam, oro, dederis; hanc mibi non rapias.

NΤῷ ἐλέοντι ἀνίσ. ἐλέοντι. ναὶ τῷ ἐλέοντι.
Χειρὶ ἐμοῦ ἔμαρ, γεῖ δὲ ἐμοὶ χρεῖ.

Ορελάμην μοδ ἐκέντο, Θεός, Μετὰ τόδι γεμίας.
Μή μοι τὴν αἰγης, δῆ μοι ἐκέντο φέθ.

Quis ex vobis si habeat centum oves, &c per-
diderit unam ex illis----&c.

OUt ego angelicis siam bona gaudia turmis,
Me quoq; sollicito quare per arva gradu.

Mille tibi tuis ludunt in montibus agni,
Quos potes hand dubia dicere ut ce nos.

Unus ego erravi quod me mentis error agebat,

Unus ego fuerim gaudia plura tibi.

Gaudia non faciunt, qua nec facere timorem;

Et plus, qua donant ipsa pericula placent.

Horum, quos retines, fuerit tibi latior natus.

De me, quem recipis, dulcior natus erit.

Eis, καὶ ἐγώ, οὐ μη πάντα φεύγω, ἀλλα.

Eis γὰρ σῶς, δύοπα γυναικῶν πάντες.

Αμυδε ὁ μὲν ποιῶν φόβον, ὁ ποιεῖ δέ τε χάρην.

Μείζον δέ τοι πόδε, ἔγειρ χρῆστος τρικυντίην.

Herodi. D. Jacobum obsecrante.

Nescis Jacobus quantum hunc tibi debeat istum,

Quoq; tua inservium satius irat apud.

Scilicet ipso illi donasti hoc ense coronam,

Quo sacrum abscideras scilicet ens caput.

Abscissum pensare caput que possit abunde,

Sola hac tam sava & sacra corona fuit.

Enī, Ιάκωβε, καραλιώ τοι ξίφος αἴπερ,

Εν τόδε καὶ σίφαρον ξίφος ἔδυται τέον.

Mέντος αντίστοιχος καραλίω, Ιάκωβε, θύματο

Χίψης δέ τοι καλὸς μητρός η τίσθετο.

Cæci receptis oculis Christum sequuntur.

Ecce manus imposita Christus nova fiducia ponit.
Sectantur patriam fiducia fiducia manus.

Hac manus his credo, calumna est. Hac scilicet affra
Suspicio esse, olim qua geret ille * manus.

* Revel. 1. 16.

Xεὶπε δηβαλλούμενός Χειρὸς δηκαλλεῖ δημητῆρ
Ἄσπα. δηδάκην κανένα γι χανελ Θεῖα.

Χεὶρ ἀντι τέτοις πίλετ ὑγειός. Ἄσπα γε δίκαια,
Ἐν χαελ ποὺτ' ὅδου Χειρὸς θετητα ἐστι.

LUC. 19. 4.

Zachærus in Sycomoro.

Quid te, quid jaeger alienis fructibus, arbor?
Quid tibi cum foliis non (Sycomore) tu sis?

Quippe istic ramo qui jam tibi nuntat ab alto,
Mox è divina vita racemos eris.

Tι' οὐ δηκομένης καρέν ; Ξηρῷ λί τε παρτῷ,
Καὶ φύλλοις σημηνί μὲν, συκόμωρε, τοσῖς;

Καὶ γαρ οὐδὲ ἐκχρημάτες σῦ νω̄ μετώρθεντεν Κύριος,
Διηπίλε δὲ κλαδὸν ζωτικὸν ὑγειόν.

FINIS.